

Sklepna prireditev ob mesecu požarne varnosti:

Gašenje in reševanje vagonov na železniški postaji v Jaršah

Jarše. Železniška tovorna postaja. Dan: četrtek, 29. oktobra 1987. Ura: 16⁰⁰.

Na tovornem delu je postavljena pokvarjena vagona cisterna z vnetljivo tekočino. Pri nestrokovnem odpiranju pokrova in uporabi iskrečega orodja je prišlo do požara.

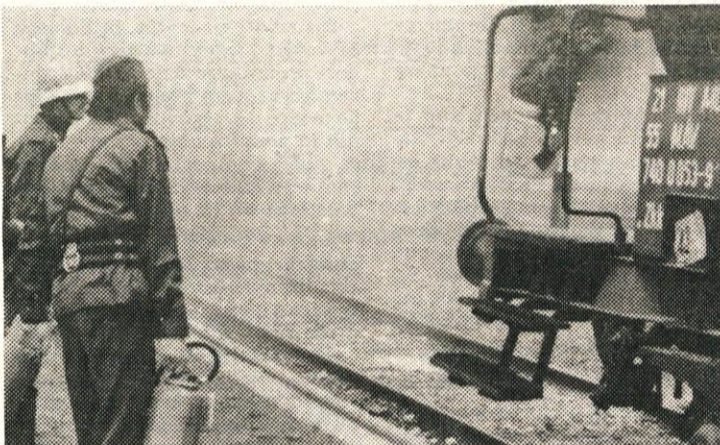
Gašenje požara so se lotili dežurni gasilci z ročnimi in prevoznimi gasilskimi aparati.

Zaradi močno vnetljive tekočine in delne eksplozije se je požar razširil, saj ga dežurna ekipa ni mogla pogasiti. O izbruhu požara in o njegovi razširitvi so dežurni gasilci obvestili TOZD Helios Količevo in istočasno vključili električno sireno v sosednji DO Induplati Jarše, preko katere je bil signaliziran ves požarni alarm.

To pa pomeni, da je stopilo v tem trenutku v akcijo 18 gasilskih ekip iz vse občine, ki so po strokovno utemeljenem pristopu s kemičnimi sredstvi najprej omejile, nato pa požar še pogasile. Ob koordiniranem delu gasilskih enot iz delovnih kolektivov in tudi iz gasilskih društev občine velja poudariti, da je bil požar uspešno, hitro in brez kakršnihkoli poškodb gasilcev pogasjen.

Upamo lahko samo, da bo enaka operativna uspešnost, doslednost v izvedbi in disciplina dosežena tudi v eventualnem resničnem požaru, če bi do njega res kdaj prišlo.

Oktober, mesec požarne varnosti

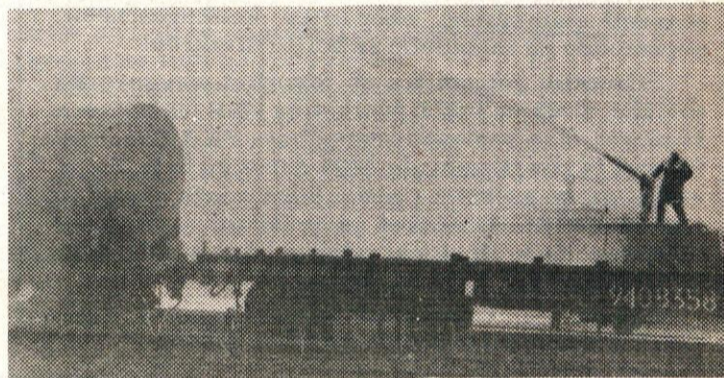
Na železniški postaji v Jaršah je zagorelo. Prisotni gasilci in bližnja pomoč ni bila zadostna, zato je bilo treba poklicati pomoč...

18 ekip s preko 200 člani je v pičlih nekaj minutah priteklo na mesto požara in ga z uspešno akcijo v kratkem času uspelo omejiti...

...nato pa docela pogasiti požar. V »boju« so s kemičnimi sredstvi uporabili posebne topove, ki so na mesto požara bruhali bele slapove pene.

Tak top pred akcijo. Posnetki so nasploh nekoliko slabši, saj se je celotna vaja odigrala proti večeru...

Po njej pa - kot običajno - sledi ocena. Tokrat je bila ocena več kot dobra: hitro posredovanje, uspešno gašenje...

Pred praznikom — Dnevom republike:

Domovina je ena

»Drugo zasedanje AVNOJ 29. in 30. XI. 1943 v Jajcu: na njem so izvoljeni predstavniki (142) vseh jugoslovanskih narodov položili temelje novi demokratčni in federativni Jugoslaviji, begunski kraljevski vladi v Londonu so odrekli pravico zastopati narode Jugoslavije, prepovedali kralju Petru vrnitev v domovino, podelili J. Brozu Titu naslov Maršala, ust. državno komisijo za ugotavljanje zločinov okupatorjev in domačih izdajalcev, potrdili odloke SNOO in ZAVNOH o prključitvi Istre, Sl. Primorje in delov Hrvaškega primorja k Jugoslaviji; AVNOJ je postal najvišji organ ljudske oblasti, ki predstavlja jugoslovanske narode, uresničuje pa svoje sklepe s pomočjo tedaj ust. Nacionalnega komiteja osvoboditve Jugoslavije (NKOJ); prvi predsednik NKOJ postal Josip Broz Tito.«

Besede prepisane iz LEKSIKONA Cankarjeve založbe (1973) so le skromen zapis dogajanj, ki so pred 44 leti spremljala postavitve trdnih temeljev nove Jugoslavije, države, v kateri vsa ta leta narodi in narodnosti uresničujejo svoje potrebe in interese.

Tako kot v letih narodnoosvobodilnega boja borcem in vsem, ki so ljubili svobodo in se borili proti sovražniku, ni bilo lahko, je tudi ves povojni razvoj naše domovine spremljan z različnimi težavami, katere smo uspešno razreševali in prav v tem razreševanju vedno našli pot za krepitev medsebojnih vezi in sodelovanja, za krepitev bratstva in enotnosti vseh narodov in narodnosti, za krepitev naše odgovornosti za razvoj našega naroda in celotne naše države.

Zato bi moral čas, v katerem živimo, in katerega radi imenujemo krizni, za vsakega izmed nas pomeniti iziv, s katerim se bo spoprijel in tako kot pred več desetletji borci za svobodo, v ta boj za boljši jutri vložil vse svoje moči.

Vsak rojstni dan je priložnost za oceno doseženega, je priložnost za kritično razmišljanje o tem, kaj smo in česa nismo storili, je priložnost za sprejem odločitev, ki bodo pomenile izhod iz krize, ki bodo pomenile kvaliteten razvoj naše domovine.

»Domovina je ena, nam vsem doseljena...«, je zapel pesnik, in 29. november — Dan republike, ki ga bomo praznovali delovno in s pogledom v prihodnost, je priložnost, da se njegovih besed vsi skupaj bolj zavemo. Želimo živeti v naši domovini, v naši Jugoslaviji, vendar ne v kakršnikoli. Živeti želimo v Jugoslaviji, temelječi na avnojskih načelih, v domovini, kjer delo in življenje temelji na »suverenosti naroda ter na oblasti in samoupravljanju delavskega razreda in vseh delovnih ljudi«, živeti želimo v »socialistični samoupravni demokratični skupnosti delovnih ljudi in občanov ter enakopravnih narodov in narodnosti«.

Zavedamo se naše odgovornosti za naš skupni razvoj, zavedamo se pomembnosti prispevka vsakega izmed nas, zato nam ne more biti in nam ni vseeno, kakšna bo usoda, kakšen bo prihodnji razvoj naše domovine. Od tod naša prizadevanja za takšne spremembe in dopolnitve ustave, ki bodo krepile našo odgovornost za razvoj našega naroda in naše skupne domovine, zato naša prizadevanja za tak stabilizacijski program, na temelju katerega bomo zagotovili enakopraven položaj slehernega izmed nas.

Naša čestitka domovini za njen 44. rojstni dan je čestitka vsem nam, je vroča želja, da se tudi v prihodnje naša domovina krepi in razvija v zadovoljstvo nas vseh.

Vera Vojska

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Domžale čestitamo ob prazniku republike.

Uredništvo
Občinskega poročevalca

Komentar:

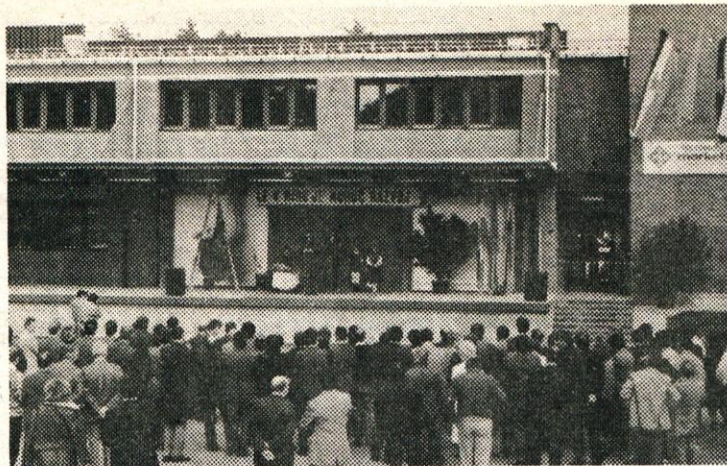
Kjer je volja, je denar drugotnega pomena...

Kaj bi ob uspehih gasilskih enot na različnih republiških, zveznih in tudi mednarodnih tekmovanjih veljalo poudariti?

Predvsem to, da je vse to zunanji odsev reda, delavnosti, strokovnosti in organiziranosti v naši občini. V prvi vrsti gre za neverjeten entuziazem, ki so ga vključili v svoje delo zlasti v Dobu pa tudi še marsikje drugod. Pogoji — predvsem gnotni — so za gasilsko delovanje marsikje občutno boljši, kot so v naši občini, pa se je vendar zgodilo, da so naši tekmovalci od 6 možnih osvojilo kar 4 naslove prvih v republiki. V drugih občinah so denimo vložili v gasilstvo veliko več, pa ne zmorejo ustvariti uspehov, kakršni so uspehi gasilcev iz domžalske občine. Zagotovo je namreč, da je najpomembnejše »srce«, delavnost, pridnost, delavni zagon. Tega ni moč kupiti z nobenim denarjem! Kako bi sicer lahko ovrednotili več tisoč ur prostovoljnega dela, ki so ga mnogi posamezniki vložili v pripravo na tekmovanja?

Ko ocenjujemo te uspehe, predvsem rezultate volje, je treba tudi povedati, da bo velik vzgon za delo v prihodnje nov požarni dom, ki bo zagotovo nov mobilizacijski dejavnik tako med dosedanjimi gasilci, pa tudi med onimi, ki bodo to šele postali... Tako se tudi za prihodnost organizirane gasilskega delovanja in za nadaljevanje uspehov, ki jih sedaj dosežemo, ni bati!

Razdelilno-prehrambeni center PKB

Nova pridobitev preskrbe oz. prva dokončana gradnja obrtne cone v Trzinu - razdelilno-prehrambeni center PKB Beograd.

SOZD PKB je po kategoriji skupnega prihodka v letu 1986 na 5. mestu med velikani jugoslovskega gospodarskega sistema. Predstavlja enoten proizvodno-prometni sistem v katerem so združeni: primarna kmetijska proizvodnja, prehrambena industrija, industrija embalaže, trgovina ter gospodinjstvo, turistične dejavnosti, znanost in druge spremljajoče dejavnosti, kar omogoča visoko stopnjo uspešnosti v poslovanju in razvoju. Delo združuje okrog 45.000 zaposlenih v družbenem sektorju. Realizirano je poslovno sodelovanje z več kot 100.000 zasebnimi kmetijskimi pridelovalci. PKB posluje v celotni Jugoslaviji in ob enem pokriva več kot 70 odstotkov potreb mesta Beograda v prehrambenih izdelkih.

Pred dnevi so ob prisotnosti mnogo poslovnih partnerjev PKB odprli nov distributivni center, ki bo pomenil pomembno obogatitev konkurenčnosti, neposredno pa zagotovilo za boljšo preskrbo.

Prisotnim gostom sta ob otvoritvi spregovorila tov. Ilič, direktor TOZD Marketing PKB ter Milovan Ivanović, član poslovodnega odbora PKB Commerce. Slednji je izrazil zahvalo 3300 delavcev in pričakovanje, da bo srbskim proizvajalcem laže dosegljiv trg v Sloveniji. Istočasno pa je izrazil veselje nad dejstvom, da je bil objekt odprt na dan osvoboditve Beograda.

Blagovni promet je organiziran v 15 trgovinskih in proizvodnih organizacijah med katerimi je DO PKB Commerce, v katerega sestavi je tudi TOZD MARKETING. Blagovni promet razpolaga z več kot 110.000 m² skladišnih prostorov za različne namene skladiščenja, ter z več kot 25.000 m² prodajnih prostorov. V DO PKB Commerce združuje delo 4.800 zaposlenih, realizirani letni prihodek pa znaša več kot 250 mil. din.

TOZD Marketing registriran za nudenje storitev na področju blagovnega prometa, predstavlja osnovno vez sistema PKB s tržiščem SR Slovenije. Delo v TOZD združuje 35 zaposlenih, katerih obseg prometa znaša okrog 8 mil. din. TOZD Marketing na tržišču SR Slovenije v letu realizira 2.000 ton svežega sadja in zelenjave, 1.500 ton konzerviranega programa - 120 vagonov vina in žganih pijač, pol milijona litrov sokov, 1.000 ton vafler proizvodov, 1.000 ton zmrznjenega programa (testa, zelenjave, sladole) ter predstavlja povezavo sistema PKB pri nabavi in uvozu repromaterialov za potrebe SOZD-a.

TOZD realizira zgledno sodelovanje s trgovskimi organizacijami

na področju SR Slovenije. V tehnološki delitvi dela pa opravlja funkcije raziskave trga in izmenjave informacij med tržiščem, katerega pokriva, ter SOZD-om PKB, transport in skladiščenje blaga, konficioniranje in distribucijo blaga ter druge dejavnosti na področju storitev v blagovnem prometu.

Distributivni center, pridobitev za večjo in kontinuirano dostopnost proizvodov sistema PKB slovenskemu trgu, predstavlja skupno pridobitev trgovine v SR Sloveniji in podpira naša prizadevanja za večjo enotnost in povezanost enotnega jugoslovskega tržnega prostora.

Skupna netto koristna površina objekta znaša 2595 m²; od tega skladišni prostori 1.200 m², hladilnice 439 m², nakladalna rampa, prostori za konficioniranje blaga, ter pisarne s sanitarijami pa 956 m². Razpolagajo z lastnim voznim parkom, katerega bodo v prihodnje intenzivno razvijali.

Ob koncu so se zahvalili graditeljem - SGP Gorica in Skladu za urejanje stavbnih zemljišč, ki sta vsak po svoje prispevala, da je do te gradnje oz. objekta zahtevnih pogojev tudi prišlo.

Spominske svečanosti ob dnevu mrtvih

Mladi Radomljani so z obiskom počastili spomin padlih borcev (foto: M. Repac)

Tudi spominsko obeležje Liji Varšek na Kidričevi ulici v Domžalah so obiskali mladi iz bližnjega vrta.

Pojasnila k osnutku kandidatne liste za predsedstvo OK SZDL Domžale

Predsedstvo OK SZDL Domžale je kolektivni politični-izvršilni organ konference in je oblikovano v skladu s Statutom SZDL Slovenije in Pravili občinske organizacije SZDL Domžale.

Sestavljeno je tako, da bi lahko opravljalo zlasti dve osnovni nalogi:

— skrb za uresničevanje sklepov in dogovorov, ki jih sprejme občinska konferenca ter spremljanje in razpravljanje o aktualnih družbenoekonomskih ter političnih vprašanjih,

— načrtovanje in usklajevanje skupnih akcij družbenopolitičnih organizacij in usklajevanje njihovih stališč.

Zato je kadrovska sestava predsedstva v veliki meri odvisna od kadrovskega odločitve drugih družbenopolitičnih organizacij, ki delegirajo svoje predstavnike v ta organ. V skladu s Pravili in posebnim sklepom OK SZDL o številu članov in sestavi predsedstva so po položaju člani predsedstva: predsednik OK SZDL, podpredsednik in sekretar, delegati občinske konference ZKS, občinskega sveta ZSS, občinske konference ZSMS, občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV, ter predsednik skupščine občine in predsednik družbenopolitičnega zbora. Ker predsedstvo OK SZDL opravlja tudi funkcijo delegacije za družbenopolitični zbor skupščine občine, so njegovi člani tudi delegati - delegati (5) v družbenopolitičnem zboru.

To je torej 14 članov predsedstva ostalih 11 pa izbiramo izmed evidentiranih možnih kandidatov v družbenopolitičnih organizacijah, krajevnih konferencah SZDL, družbenih organizacijah in društvih.

Pri tem skušamo zagotoviti ustrezno strukturo po spolu in starosti ter zastopanosti krajevnih konferenc (oz. posameznih območij občine) in najpomembnejših področij gospodarskih, družbenih in interesnih dejavnosti. Člani predsedstva namreč prevzemajo neposredne zadolžitve za spremljanje posameznih dejavnosti (gospodarstvo, drobno gospodarstvo, kmetijstvo, zdravstvo, vzgoja in izobraževanje, socialno varstvo, kultura, telesna kultura, informiranje, družbenopolitični sistem, kadrovske zadeve, itd.) in vodijo ustrezne svete in koordinacijske odbore.

Pri predsedstvu deluje preko 30 različnih organov za številna področja družbenopolitičnega življenja, v katerih se z vključevanjem širokega kroga zainteresiranih občanov in organizacij ustvarjajo pogoji za demokratično in samoupravno sprejemanje stališč in dogovorov.

OK SZDL je doslej in bo tudi v prihodnje vlagala velike napore za širitev takolimenovanih sekcij oblik razpravljanja, problemskih konferenc in okroglih miz. Predsedstvo OK SZDL pa mora biti

akcijsko učinkovit organ, zato potrebuje že uveljavljene politične aktiviste in organizatorje, ki poznajo vlogo frontne SZDL in so že dokazali, da so pripravljeni delovati za razvoj socialističnega samoupravljanja.

Brez zadrege lahko trdimo, da možni kandidati skupaj brez izjeme izhajajo kot aktivisti iz temeljnih skupnosti (KS in OZD) in da so se doslej že dokazali pri opravljanju mnogih (tudi neprofesionalnih) dolžnostih. Morda za ponazoritev podatke, da je kar dvanajst možnih kandidatov že opravljal funkcije predsednika KK SZDL. Mnogi pa so ali opravljajo številne dolžnosti v samoupravnih organih in organizacijah, skupnostih, družbenih organizacijah in društvih. Če so ali so bili nekateri ob tem tudi direktorji jim to nikakor ni mogoče šteti za zlo. — Nasprotno!

Res pa je, da se z nekaterimi imeni v vodstvenih organih družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine srečujemo že dalj časa. Tudi to je lahko delno razumljivo, saj je krog aktivnih družbenopolitičnih delavcev omejen, poskusi širjenja kadrovskega potenciala pa niso bili vedno uspešni.

V pripravah na volitve v OK SZDL smo zavedajoč se, da potrebujemo tudi nove ustvarjalne ljudi, razposlali veliko število vprašalnikov z vabilom za sodelovanje v organih SZDL. Želeli smo vključiti zlasti mnoge visokostrokovne občane naše občine, ki so zaposleni v Ljubljani in opravljajo pomembne in odgovorne naloge, vendar je bil odziv minimalen, naše razočaranje pa precejšnje. Tudi rezultati evidentiranja za predsedstvo in druge organe, ki je trajalo od maja do konca septembra 1987, nismo zadovoljni.

Ugotavljamo lahko, da so krajevne organizacije SZDL in druge organizacije kljub mnogim pozivom, tudi preko Občinskega poročevalca, evidentirale majhno število kandidatov, med katerimi je največ že znanih imen in dosedanjih aktivistov SZDL. V temeljnih sredinah žensk in mladih, razen nekaj izjem, skorajda niso evidentirali. Zato v pripravi osnutka kandidatne liste ni bilo večjih možnosti izbire širšega kroga možnih kandidatov in na tej osnovi odprte kandidatne liste. Sicer pa je osnutek kandidatne liste dejansko v razpravi in dopuščena možnost sprememb ali dopolnitev. Ob zaključku razprave bomo vse konkretne predloge proučili in jih, če bodo res prispevali k izboljševanju strukture in krepitvi predsedstva, upoštevali. Ni mogoče oporekati trditvam, da struktura ni ustrezna. Prevladali so pač drugi kriteriji funkcionalnega oz. akcijskega značaja.

Demokratičnost in širino frontne SZDL je mogoče zagotoviti le preko konference, problemskih konferenc, odprtih sekcij razprav in vseh drugih razvežanih oblik dela SZDL, kjer odprtih rok pričakujemo predloge, pobude in stališča slehernega, ki želi ustvarjalno sodelovati v naši organizaciji.

Predsedstvo OK SZDL Domžale

Javna razprava:

Pred volilno in programsko sejo OK SZDL...

Z zanimanjem sem prebral kandidatno listo za člane predsedstva OK SZDL. Ker nas pozivate k razpravi, se oglašam s svojim mnenjem.

1. Če naj bi bili to možni kandidati, bi bilo prav, da bi jih bilo na listi več. Tako pa je za 25 mest že predlaganih 25 kandidatov. In to v času, ko zahtevamo večjo demokratičnost volilnih postopkov in na listah VEČ kandidatov.

2. Določene skupine ljudi imajo določen način razmišljanja. Miselnost mojstrov se razlikuje od miselnosti delavcev; miselnost pacienta je drugačna od zdravnikove; peščeva je drugačna od avtomobilistove ... Kmet in industrijski delavec sta lahko zelo dobra prijatelja, ko pa se bosta pogovarjala o razmerju med ceno industrijskih izdelkov in kmetijskih, bosta vlekla vsak na svoj konec. Pravo razmerje je »nekje vmes«, dobila pa ga bosta le z odkritim razgovorom. Tako bi morala biti tudi vodstva SZDL sestavljena iz različno mislečih! Toda kandidatna lista te življenjske izkušnje ne upošteva. Najmanj v šestih BISTVENIH pogledih so kandidati preveč istovrstni:

a) Smo občina z večinsko žensko zaposlenostjo, v predsedstvu pa naj bi bile samo tri!

b) Osem je (bilo) direktorjev, sedem pa je (bilo) vodij. Iz teh ljudi bi bil boljši izvršni svet! Ali pa predsedstvo preimenujemo v direktorij!

c) Devetnajst jih je (bilo) funkcionarjev (v občini in višje); od teh jih (je) deset opravlja (10) svoje funkcije profesionalno. So (bili) res tako dobri? Ali mogoče ne nosijo dela krivde za situacijo, v kateri smo? Glede na službene avtomobile ne bi rekel, da so ravno skromni!

d) Večina kandidatov sodi v srednjo generacijo, ki ima v naši družbi najboljše socialne razmere. Mislim, da je borcev in mladih premalo.

e) Neposredna proizvajalca sta samo dva.

f) SZDL je naslednica OF. OF je nastala z »združitvijo« krščanskih socialistov, kulturnih delavcev, telovadcev (Sokol) in KPS. Le takšna (široka, frontna) je OF lahko previharila viharje. Naša kandidatna lista je daleč od frontnosti.

3. Osebnostno proti nikomur z liste nimam nič. Dobri fantje so in še boljše dekleta! Morda bi enemu zameril le nedemokratično vodenje skupščine SIS. Ampak to je bilo že predlani ...

Zato predlagam, da P OK SZDL umakne listo in napravi novo.

Igor Lipovšek Lenasi

ziramo se nazaj v zgodovino:

Kaj govore priimki naših 700-letnih vasi?

Če moremo za priimke ugotoviti, da se razmeroma hitro spreminjajo, selijo od hiše do hiše, nekatera povsem izginejo in se pojavijo nova, moramo za domače vulgo ali hišna imena reči, da so precej bolj stalna.

Nekatera domača imena iz omenjene ustave v Škocjanskem županstvu lahko primerjamo z nekaterimi današnjimi hišnimi imeni. Očitno je hišno ime Kompere enako današnjemu domačemu imenu Kompere v Škocjanu. Mikušja in Mišelna, bi lahko enačili s sedanjima domačijama Mrkuš in Mihec. Povsem nespremenjeno je ostalo hišno ime Lebar.

Tako kar za štiri hišna imena lahko ugotovimo, da so samo nekaj več kot sto let mlajša kot prva omemba kraja Brezje.

400 let so stara imena Oštr v Škocjanu, Mate na Studencu, Župan na Prevalji, kjer starejši domačini še pokažejo mesto, kjer je bila županova domačija, medtem ko bi Synadolca in Resnaverja morda lahko primerjali z današnjim Odolčenkom in Romentom v Brezju.

Ob izdelavi franciscejskega katastra v letih 1825 in 1827 so poleg imen in priimekov hišnih gospodarjev zapisali tudi domača hišna imena. Tako so v Škocjanu in v Brezju poleg že omenjenega Kompere in Oštrja še imena: Miklavžev, Oprešnik, Brnadovc, Tomažek, Senčar, Olavf, Pukva, Orehovc ali Urhovc, Podlipec, Urbas, Vovk ali Krznar, Šimenček, Poklecin, Mali ali Malija in Udolčenk. Ker je bil prejšnji gospodar Opatenk rokovanja in je bila domačija za smešno nizko ceno prodana, je tako prišel nov gospodar Najpaver. Rokovanja Opatenk pa je svoje ime dal delu Brezja, tako še sedaj stari ljudje Brezje imenujejo tudi Opatce.

Na Studencu so poleg že omenjenih imen Mihca, Mrkuš in Mateta več kot 160 let stara domača imena Šinkovec, Svetlin, Žnidar in Kramar. Na tem prostoru, kjer je sedaj letno gledališče so včasih rekli pri Grdavu. Tam, kjer je Mihevčev nov hlev, je bilo včasih pri Pavelnu, medtem ko je nekoliko mlajše ime pri Lesičku nad vasjo že pozabljeno. Na Prevalji so poleg 600 let starega Lebarjevega hišnega imena še: Papež, Starc, Boštjanovec in Vojska.

ZANIMIVO O NASTANKU NAŠIH KRAJEVNIH IMEN?

Očitno je Brezje dobilo ime po hribu zarašenem z brezami. Po naravnih okoliščinah sta dobili ime tudi vasi Studenec in Prevalja — Studenec po bistrem studencu, ki priteka izpod z gozdom poračenega in močno zakraselega Rohanta, Prevalja pa po značilno izobilkovnem prevalu.

Škocjanu je dal svoje ime soseskin patron sv. Kancijan s tovariši. Seveda po tem ko so mu tu postavili cerkev.

Pri tem je treba povedati še to, da so cerkve na čast sv. Kancijanu tako na Slovenskem kot tudi drugod, navadno postavljali na kraškem svetu, kjer so bodisi velike kraške jame, ali kjer vode izvirajo ali poniknejo. Te značilnosti ima tudi naš Škocjan. Katerim gospodarstvom so bili naši predniki podložni?

soseska zbaala velikih stroškov in je ponudbo zavrnila.

Ko so na začetku prejšnjega stoletja izdelovali franciscejski kataster, pa je bil Studenec tako pomemben, da so katastrsko občino imenovali po njem, tako imamo še sedaj katastrsko občino Studenec.

2. oktober 1987 pred 700-letji:

Slavnostna prireditev po sedmih stoletjih...

Znani domžalski kronist Stane Stražar je neke izbrskale avtentično verodostojen podatek, da so bile vasi Studenec, Škocjan, Brezje in Prevalje prvič omenjene že leta 1287.

Celo datum prve omembe je bil zapisan oz. določen: 3. oktober 1287. Imenitna iztočnica za to, da je KUD Miran Jarc iz vasi — slavljenke pod vodstvom (koga drugega!!) Lojzeta Stražarja, pripravil proslavo 700-letnega jubileja. In to — kakšno proslavo!

Pravzaprav temu nedeljskemu zgodnjejesenskemu popoldnevu človek sploh ne bi mogel reči proslava, akademija ali kaj takega. Slo je preprosto za žitje, življenje časa, ki je minil. Ubrano petje komorne zboru, pa dua Terlep, ki je prinesel med nas sta-

Iz ohranjene listine o sporu med Račani in Škocjanci zaradi nameravane gradnje mostu čez Račo na dan sv. Marjeta leta 1416 izvem, da so bili Škocjanci podložniki celjskim grofom oz. njihovih fevdnih imetnikov. Pozneje so imeli tu svojo posest in podložnike krumperški gospodje. Še sedaj je živo izročilo, da je krumperška grofica za škocjanski navček z letnico 1621 v zlitino stresla pehar cekinov. Med znamenitimi starinami naj omenim še star gotski kelih z letnico 1607, ki ga hrani škocjanska cerkev.

So krajevna imena stalna, ali so se v zgodovinskih obdobjih kaj spreminjala?

Zanimiva je tudi ugotovitev, da krajevno ime Brezje kmalu po izumrtju brezjskih gospodov skoraj povsem izgine iz zgodovinskih listin. Kraj so nato poimenovali po soseskinega zavetniku v Škocjan.

Okrog leta 1400 je imel Škocjan celo svoje županstvo.

Pred dvesto leti, ko je cesar Jožef Škocjancem ponudil župnijo ali točneje lokalije, je bila vas za tedanje razmere kar velika. Kot je znano, se je

Gledalci so ob praznovanju 700-letnice štirih vasi dodobra napolnili letno gledališče na Studencu.

Duo Terlep nam je na izvornih slovenskih instrumentih predstavil stare glasbene motive, nekatere celo take, ki so nastali v domžalski občini.

rosvetne zvoke naše slovenske davnine. Zdi se, kot da posegajo globoko iz naše zavesti čudni zvoki nenavadnih glasbil, ki jih še nikdar nismo slišali; pa se nam zdijo tako znani, kot bi veli iz naše kdove kdaj prespane mladosti. Car, čudni čar veje iz teh glasbil, zvoki nenavadno odzvanjajo 700-letnico naših štirih vasi.

Hvala, duo Terlep.

Faktografski podatki nekdanjih zemljiških transakcij govore, da je imela zemlja, kmetije so imenovali še »hube«, že od nekdaj svojo veliko vrednost, pa tudi to, da so se ji bolj posvečali kot danes in jo nemara tudi bolj obdelovali.

Pa domači zvoki Flereta in Stareta!

Tu so še vedno. Tisti zvoki! Naši ljubi domači zvoki! Niti čas, niti vsakršno zanikanje njihove vrednosti ni imelo moči opraviti z njimi. Zato pač, ker so to narodovi zvoki, trdno zakoreninjeni (kičavi ali ne!) v našega človeka. Pa peče, avbe, narodne noše! Vse na enem kupu! Pa potica, domača potica! Sladice iz rok prijaznih domačinov. Kdo bi vas pozabil, prijazni ljudje!? Živite, doživite, doživimo — kot se je slišalo vabilo, 750-letnico naših štirih malih vasi!

Brojan

Narodne noše ter naravni dekor so bile slavnostno ozadje praznika na Studencu.

Alkoholizem je problem... vendar zasvojeni smo tudi z...

Na pobudo koordinacijskega odbora za boj proti alkoholizmu in drugim zasvojenostim pri OK SZDL je Klub samoupravljalcev organiziral posvetovanje o vplivu vseh vrst zasvojenosti na človeka, na njegovo delo in okolje. Prav je (in to je bilo tudi sklenjeno), da se temu problemu nameni nekaj prostora tudi v Občinskem poročevalcu kot tribuni občanov domžalske občine; z osnovnim namenom, da povečamo nestrpnost do pojavov, ki jih zasvojenosti spremljajo. Pokazati na probleme, ki jih posamezniku in družbi prinese alkoholizem, kajenje, tabletomanija, pa tudi narkotiki. Sama ugotovitev ne pomeni, še koraka naprej, hkrati je treba poiskati pot k reševanju problemov, v katere se ujema posameznik in s svojo ujetostjo moti na tak ali drugačen način svojo okolico.

Dr. Zdenka Cebašek iz Centra za mentalno zdravje je opozorila, da so pojavi zasvojenosti tudi drugje. Zasvoji nas denimo lahko tudi TV (Dinastija, Sever in Jug...). Torej je vpliv vseh vrst zasvojenosti preširok pojem.

Jož, ta alkohol...

Posvetovanje je bilo organizirano prvenstveno zaradi pojavov alkoholizma, kajenja, kot najbolj

očitne oblike zasvojenosti. Dr. Cebaškova je zato v svojem uvodu največ pozornosti namenila ravno temu. Še vedno ne vemo (v Jugoslaviji ni analize z natančnimi podatki), koliko alkoholnih pijač dejansko proizvedemo; torej ne vemo natančno, koliko alkohola pride na prebivalca. Vse številke, s katerimi operiramo, so zgolj približne — le bolj ali manj točne.

Nadalje nimamo analize, kolikšno škodo povzročijo alkoholiki v

gospodarstvu: od napak, ki jih storijo delavci za stroji, škodljivih posledic, katerih povzročitelji so poslovodni delavci, komercialisti itd. Ne vemo, kolikšna je izguba delovnega časa zaradi odsotnosti alkoholika, nižje storilnosti, odsotnosti članov disciplinskih komisij, delavskih svetov, strokovnih delavcev, ki se z njimi ukvarjajo. Niti ni natančnega podatka o požarih, nesrečah, slabitvi medsebojnih odnosov v okoljih, kjer alkoholik dela in živi.

Ne vemo natančno, kolikšni so stroški zdravljenja, tako telesnih, kot posledic nesreč, povzročenih zaradi alkohola in psiho poškodb, ki tudi nastanejo.

V svetu to sicer poskušajo ugotoviti, vendar je rezultat enak ničli. Ves dobiček, ki nastane s prodajo alkohola »popijejo« alkoholi v raznih oblikah škod.

Dim, ki je strup!

Druga tudi močno razširjena razvada je kajenje. Nikotin se v telesu obnaša povsem drugače kot alkohol. Deluje dosti bolj komplicirano in se tudi na večino zdravih veže tako, da se zmanjšuje njihov učinek. Raziskave so pokazale, da kontracepcijske tablete skupaj s cigareto povzročajo krvavitve v možganih. Pravijo, da cigareta pomirja — to je res — toda pomirja simptome odvisnosti od nikotina. V našem zdravstvu imamo izdelan

program zdravljenja alkoholizma, medtem ko je kadilec vezan le na svoje hotenje ali nehotenje... Oblike družbene preventive proti posledicam kajenja so predvsem v izdelavi bolj zdravih cigaret — čisto zdrava pa tako ni nobena.

Američani so uspeli z akcijo USPEŠEN ČLOVEK NE KADI, vendar so to tudi dosegli z načinom zavarovanja; skratka našli so motiv posameznikov, da se odrečejo nepotrebnim navadam. Pri nas sicer imamo 45. člen Zakona o varstvu pri delu, pa ga le nekako nismo zavezani izpolnjevati, ker tudi ni pravega motiva za to. V drugih državah odsotnost z delovnega mesta odštevajo od delovnega časa, torej gledajo na kadilca kot delavca, ki zaradi svoje razvade ni toliko produktiven (in plačan tudi ne) kot nekadilec in zato tudi kadilnice samejajo.

Zivahno razpravo je vzpodbudila dr. Cebaškova s svojim uvidom. Tudi v domžalski občini je močno prisoten problem alkoholikov. Tako je v družinah alkoholikov (en ali oba starša), ker je Center za socialno delo Domžale posredoval, kar 261 otrok, ki so vzgojno zanemarjeni in moten njihov razvoj. To je že mala osnovna šola! 10 otrok je moralo v rejniške družine, da mora 20 alkoholikov prejemati družbeno pomoč, 3 celo stalno, 18 teh ima stanovanjske probleme. Vsekakor zadosten razlog, da se zamislimo nad temi številkami.

Po podatkih PM Domžale je 50 odstotkov vseh prekrškov zoper javni red in mir storjenih pod vplivom alkohola. Da je v 16 odstotkih prometnih nesreč bil prisoten alkohol ali pri 4 odstotkih neposredni vzrok. 10 odstotkov kriminalnih dejanj je storjeno pod vplivom alkohola.

Zelo zgovoren je tudi podatek, da je povprečna starost alkoholika, ki se zdravi, sedaj 35 let in je v nekaj letih zdrknila za 10 let. Torej se vživanje alkohola prične neke pri 20-ih letih in da po 10-ih, 15-ih letih postane odvisen od alkohola. S tem tudi pridemo do zelo mlade populacije, ki zaide na pot alkohola. Investiranje v alternativno zabavo mladih je izredno drago, ki si jo težko privoščijo celo bogate dežele. Tega si mi ne moremo privoščiti. Presekamo pa lahko dvočlenski družbe kot take, nas posameznikov, in zmanjšamo tolerantnost do pojave alkoholizma kot tudi kadilskih razvad. Problemov ne odpravlja davčna politika z defirencirano obliko obdavčevanja, ne družbenopolitične organizacije in ne skupnosti. Problemov ne bo odpravila samo krajevna skupnost ali organizacija združenega dela in šola. Zmotno mnenje, da so zato odgovorne samo strokovne institucije v občini, republiki in socialni delavec v OZD.

Premajhna je tudi usposobljenost in pripravljenost predvsem vodilnih delavcev za reševanje problemov ali vsaj za razumevanje in podporo strokovnim delavcem, ki se s tem poklicno ukvarjajo.

Potrebna je široka akcija za preprečevanje nastanka tega zla. Preventiva pa mora imeti razumevanje, če že ne podpre pri posameznikih in institucijah, ki imajo na tak ali drugačen način vpliv na te škodljive in družbeno drage razvade.

Skrb za človeka, za preprečevanje vzrokov, ki vodijo v odvisnost alkohola, nikotina in drugih škodljivih odvisnosti, mora priti med ljudi, posvetovanja sama ne bodo preprečila družbenega zla. Saj se itak vse vedno konča pri besedah...

Aktualno razmišljanje ob dnevu varčevanja – 31. oktobru

Čas, v katerem živimo, ni nič kaj vzpodbuden. Ko preudarjam, gospodarsko razmišljam o varčevanju, prihajam do spoznanja, da pri nas v tem trenutku ni nobenih ekonomskih razlogov za kakršnokoli varčevanje. Zakaž? Zato, ker varčevalci ne samo, da nimamo nikakršnih vzpodbud, nimamo tudi nikakršnih stimulacij, pri 130 odstotni in večji inflaciji pa izgubljamo praktično tudi težko privarčevano glavnico.

Prav tako tudi za banko ni niti najmanj zanimivo naše varčevanje, kajti obrestne mere, po katerih plasirajo naša privarčevalna sredstva gospodarstvu in ostalim koristnikom teh sredstev, zanj niso vzpodbudne v primerjavi z inflacijsko stopnjo. Poleg tega pa jim tudi predpisi onemogočajo plasirati sredstva tja, kjer banka meni, da bi bilo pametno in koristno. Tako je pač prisiljena svoja, oziroma naša privarčevana sredstva plasirati tja, kjer imajo še dovolj limita, nima pa sredstev. V teh primerih pa je tveganje banke zelo veliko, kajti najemniki teh sredstev so običajno dvomljivi in negotovi. Tako se morajo banke odločiti za manjše zlo, t. j. za čim manjši riziko. Mrtvega kapitala pa tudi ne morejo in ne smejo imeti; pač potem tudi nimajo dohodka in bi banka izgubila svoj namen in pomen.

Nadalje razmišljam tudi o samoupravnem sistemu v bankah. Le-tega mi varčevalci še kako pogrešamo! Zelo utemeljeno! Kajti vedeti moramo, da je cca 45 odstotkov vsega finančnega potenciala v Ljubljanski Banki — Združeni Banki, last nas varčevalcev.

Kljub temu, da smo mi varčevalci lastniki, kot že rečeno skoraj polovice vsega finančnega potenciala LB — ZB, nimamo nobenih samoupravnih pravic. Čeprav nam veljavni Ustav, tako republiška kot zvezna iz leta 1974 dajeta možnost soodločanja s sredstvi občanov — varčevalcev v svojem 42., oziroma 40. členu; pod pogojem, da pristojni republiški organ izda poseben Zakon o pravicah občanov, da na podlagi hranilnih vlog soodločajo o poslovanju finančnih vlog soodločajo o poslovanju finančnih organizacij, ki ustanovljajo zaradi zbiranja hranilnih vlog in drugih denarnih depozitov občanov. Tega pa nimamo. Zato do danes, t. j. 13 let po sprejetih Ustavah, razprava pa se je tudi že pričela za novo Ustavo, ni bil sprejet na Zvezni in tudi ne republiški prej omenjeni Zakon.

Mi varčevalci pa ostajamo še naprej brez vsakršnih samoupravnih pravic, kajti nihče nas ne vpraša, kaj mi varčevalci mislimo o obrestnih merah, predvsem na vlogovodnih sredstvih, kjer je letna obrestna mera 7,5 odstotna, kar je škandalozno nizka, pa tudi za vezane vloge niso letne obrestne mere 92 odstotne in 93 odstotne (od 1. oktobra 1987. dalje pa višje) kot so deklarirane.

Tudi kar zadeva plasman naših sredstev nas še nihče ni vprašal niti za mnenje, kaj šele, da bi soodločali o njem, kar nam sicer po zvezni in republiški Ustav pravzaprav pripada. Toda zaradi neobstoja zadevnega Zakona nam je vse to onemogočeno.

Nekje v sredini leta 1986 je bil tudi sprejet Zakon Združeni bank Jugoslavije, da se nam varčevalcem znižajo obrestne mere za devizne hranilne vloge na raven t. zv. domicilnih obrestnih mer t. j. različno po valutah. To pa je občutno manj, kot je bilo prej in še t. zv. domicilne obrestne mere obračunavajo in izplačujejo v dinarski vrednosti, razen za naše državljane, ki so na začasnem delu v inozemstvu. Le njim lahko obračunavajo in izplačujejo obresti na osnovi potrdil naših konzularnih predstavnikov, tudi v devizah, toda po isti obrestni meri. Nas varčevalcev tudi za to potezo ni nihče nič vprašal, kot da ta denar ni naš. Nekateri »strokovnjaki« namreč trdijo, da se sredstva občanov, ki jih le ti izročijo v hrambo finančnim organizacijam, ki se ukvarjajo z varčevanjem teh sredstev, v tem trenutku izročitve podružbijo. Po vseh dogodkih s tem denarjem je najbrž res tako! To tezo potrjuje tudi dejstvo, da kot varčevalce ne morem in ne smem naenkrat dvigniti več deviz-

skih sredstev v trenutku, kot do vrednosti največ 250. USA dolarjev in še to samo ob predložitvi veljavnega potnega lista, pa čeprav je denar na hranilni knjižici moj. Pri polaganju deviznih sredstev v hrambo banki pa ni nobenih težav ...

Kar zadeva probleme pri bančnem varčevanju, bi jih lahko še precej navedel, menim pa, da je že nekaj teh v tem mojem sestavku dovolj za nadaljnje razmišljanje v smeri bančnega in tudi ostalih načinov varčevanja.

Prav pa je, da povem, da je bila Ljubljanska banka kot sistem, prva v Jugoslaviji, ki je občutila vrzel med banko in nami — njenimi varčevalci. Vsaj kar zadeva sodelovanje v bančnem samoupravnem sistemu.

Vsekakor bi morali zagotoviti udeležbo delegatov varčevalcev v organu upravljanja, pri čemer bi svojo utemeljitev oprli na določbo 5. odstavka 586. člena Zakona o združenem delu.

V svojem razmišljanju sem prišel do spoznanja, da nam varčevalcem preostaja zaenkrat samo možnost, ki nam jo dopušča Zakon o temeljih bančnega in kreditnega sistema v svojem 4. členu, ki govori, da imamo občani na podlagi hranilnih vlog v bančnem sistemu pravice, določene s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi banke in druge finančne organizacije v skladu z Zakonom. To se pravi, da lahko ustanovimo tudi svoje finančne organizacije posebej, ali pa znotraj poslovnih bank in prisilimo banke, da se z nami dogovarjajo o načinu zbiranja hranilnih vlog, o ceni hranilnih vlog o plasmaju naših sredstev itd., ne pa, da državni administrativni organi narekujejo poslovnim bankam preko Združenja bank Jugoslavije in še nekaterih drugih institucij, pogoje varčevanja, cene za hranilne vloge, plasmaje, limite in še vse ostale pogoje varčevanja in sploh bančnega poslovanja. Če človek vzame vse to bančno poslovanje tako imenovanih poslovnih bank pod povečevalno steklo, vidi, da je t. im. poslovnim bankam ostalo zelo malo pravega bančnega poslovanja, predvsem pa samostojnosti v njihovem poslovanju.

Po mojem mnenju pa bi morali imeti glavni vpliv na bančno poslovanje lastniki sredstev v bankah v svojem okviru in Narodna banka v svojem okviru, upoštevajoč svoje osnovne naloge.

Prepričan sem, da če bi bankam in ostalemu gospodarstvu pustili bolj proste roke v poslovanju, bi bilo gospodarstvo med seboj bolj povezano, vse naložbe bi bile pravočasno bolj preverjene, sonele bi na zdravih temeljih. Seveda pa mora biti pri vseh teh postilih vedno prisotna absolutna poštenost in strokovna usposobljenost vseh delavnikov v bankah in v ostalem gospodarstvu.

Razmišljam pa tudi o eventualni

pobudi, ki naj bi jo varčevalci posredovali pristojnim organom, da bi se nam omogočilo vlagati svoje dinarske in devizne prihranke posredno ali neposredno delovnim organizacijam, v katere imamo polno zaupanje, katere vodijo in upravljajo pošteno in strokovno usposobljeni ljudje in ki so v preteklosti s svojim delom že dokazali, da so sposobni voditi, upravljati in ustanovljati proizvodnjo, delo in dohodek; kljub večkrat zanje neustreznemu družbeno — gospodarskemu instrumentariju. Zavedam se dejstva, da to ni tako enostavno, kot sem v nekaj besedah to misel predstavil, menim pa, da to ne bi smelo biti nemogoče! Po svetu iščemo tuje sovlagatelje, ki naj bi pri nas sovlagali svoja finančna sredstva v gospodarske organizacije, doma pa imamo razmeroma precej tujih valut, sicer razdrobljenih pri posameznih zasebnikih, ta sredstva so v »nogačih« in predstavljajo mrtve kapital. Znesek teh deviznih sredstev je že pred leti ocenil Ekonomski inštitut pri pravni fakulteti Ljubljanske Univerze, da jih je za okoli 4 milijarde dolarjev, danes pa naj bi jih bilo po ocenah nekaterih strokovnjakov občutno več. Še več je prihrankov naših zdolcev, naloženih na žalost v inozemskih bankah. Tam imajo boljše pogoje varčevanja poleg enakih, če ne celo višjih obrestnih mer; imajo pa tudi druge različne oblike kreditiranja itd. Pri nas pa so kot že rečeno, nizke obrestne mere za devizne prihranke, posojila za stanovanjsko izgradnjo in ozimnico, v zadnjem času pa še za avtomobile in nekaj gradbenega materiala, toda pod nemogočimi pogoji! Pa tudi kar zadeva jamstva za hranilne vloge je res, da nam zanje jamči Narodna banka Jugos-

lavije, vendar pri troštevilični inflaciji to ne pomeni kakšnega posebnega jamstva. Gre pač za jamstvo do nominalne vrednosti hranilne vloge, za ostale depozite občanov — varčevalcev, kot na primer za sredstva na tekočih računih, pa ni nikjer govora o jamstvu Narodne banke Jugoslavije.

Menim, da je prav sedaj še čas, ko se je razprava o novi Ustavi pričela, da odgovorni dejavniki razmislijo o teh idejah, pripombah in kritiki, ter skušajo, kar je koristnega, vnesti v predlog nove Ustave. To bi bilo prav gotovo dobrodošlo za razvoj našega gospodarstva in tudi za nas varčevalce.

Kljub vsemu problemom in težavam, o katerih razmišljam v tem sestavku, pa sem prepričan v dejstvo, da moramo občani še vnaprej varčevati, morda še bolj kot do sedaj, saj so to vendar naša najkakovostnejša sredstva in tudi po obsegu občutna in da je varčevanje občanov bilo in je podlaga za razširjeno reprodukcijo gospodarstva, ter da se s temi sredstvi v veliki meri zagotavljajo določeni razvojni procesi, ki so in ki bodo v korist nam samim in našim zanamcem.

Kar pa tiče problemov in težav, o katerih sem razmišljal smatram, da je na nje nujno opozoriti zato, da bi jih pristojni organi in tudi odgovorni posamezniki eliminirali, korigirali, ali pa dopolnili v korist družbenih in zasebnih interesov.

Z zadovoljstvom pa ugotavljam, da je poslovanje naše banke LB — Banke Domžale vzorno in da so naše hranilne vloge v naši banki varno naložene.

Stane Rozman
Predsednik sveta varčevalcev
LB — Banke Domžale

Sprejem za uspehe na gasilskih tekmovanjih:

Dobra organiziranost in delo sta rodila uspehe

Predsednik Sob Domžale Peter Primožič, je v mesecu požarne varnosti in ob velikih uspehih gasilskih desetih iz naše občine na republiškem tekmovanju sprejel tekmovalce in funkcionarje različnih gasilskih enot in občinskih institucij, ki se ukvarjajo z bojem proti požarom. V svečanem nagovoru je predsednik Sob Domžale ocenil požarno varnost in protipožarno kulturo, ki sta v občini del našega delovnika in tudi praznika.

Gasilska društva na terenu se pri svojem delu opirajo na več kot stoletno tradicijo, ki se prenaša iz roda v rod. Industrializacija občine pa je narekovala učinkovito in dobro organizirano protipožarno zaščito tudi v delovnih organizacijah. Gasilska društva so v številnih krajevnih skupnostih nosilci tudi drugih dejavnosti kot so komunalne, športne, kulturne in zabavne prireditve. Občinska gasilska zveza pa zna ta interese ljudi povezati in v vse to vključevati tudi mlade in najmlajše. Zlasti velike uspehe pa dosega pri storkovnem usposabljanju. Od skupno 2500 gasilcev v naši občini, ki so združeni v 35 gasilskih društvih, je na letošnjem preverjanju usposobljenosti sodelovalo 160 desetih. Te so dosegle presenetljivo dobre oz. odlične rezultate.

Področnega tekmovanja se je udeležilo 45 desetih, kar 20

pa se jih je uvrstilo in tudi udeležilo republiškega tekmovanja. Odlično se je uvrstilo sedem ekip, saj so dosegle pet prvih in dve drugi mesti. Predočiti si moramo koliko vaj in dela, koliko truda je potrebno že za povprečno dobro usposobljenost. Za take odlične uspehe, kot jih dosegajo naše ekipe, pa je potrebna velika predanost, ki jo pa naši gasilci imajo.

V preteklih letih in tudi letos je bilo veliko storjenega na tehnični opremljenosti društev ter na obnavljanju in posodabljanju gasilskih enot. Delo in poslovanje s sredstvi za varstvo pred požarom vodi Samoupravna interesna skupnost za varstvo pred požarom, pri čemer je poudarek na preventivi. Pri varstvu družbene in zasebne lastnine uspešno delujejo tudi inšpekcijske službe in organi za notranje zadeve. Za prihodnje obdobje pa bo glav-

Komemoraciji v Mengšu in Loki:

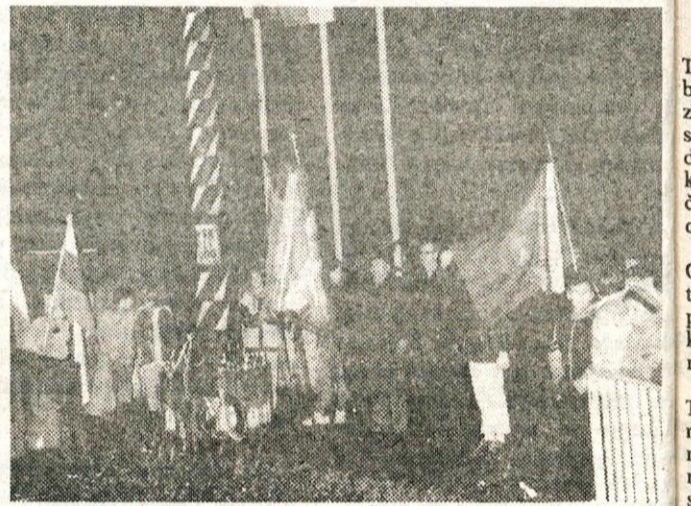
Spomin na mrtve živi

Tudi letos smo se z žalnimi slovesnostmi spomnili vseh tistih, ki so žrtvovali svoja življenja za svobodo. V Mengšu je imel glavni govor Matko Lipovšek, predsednik KO ZB, v Loki pa Feliks Pogačnik. Oba sta poudarila, da spomin na padle še vedno živi v naših srcih in da ne bodo nikdar pozabljeni, ker so dali za naš lepši jutri najdragocenejše — svoje življenje. Večkrat se tega premalo zavedamo in preveč omahujemo v današnjih nalogah.

V spomin padlim za svobodo je zaigrala Mengeška godba pod vodstvom Francija Lipičnika, zelo lepo in ubrano je zapel Mešani pevski zbor DKD Svoboda Mengeš, pod vodstvom Tomaža Habeta, svoje misli in recitacije pa so povedali člani Šolskega kulturnega društva OŠ Matija Blejca, Matevža — Albina Rolih, Simona Kolenko, Damjana Hrovat in Jure Zalokar, vsi pod vodstvom mentorice Nade Cotman.

Talcem in padlim borcem NOB-a smo prižgali na grobovih svečke ter jim položili cvetje v spomin. Listje pa je z našimi mislimi vred otožno zašumelo pesem o življenju, ki je večno, pa čeprav je bil dan pust in turoben.

Vesna Sivec

Komemoracija ob spominskem obeležju v Radomljah v prisotnosti borcev, mladine in drugih občanov.

na naloga gradnja centralnega doma požarnega varstva.

Z veseljem ugotavljamo, da smo v občini na področju varstva pred požarom dosegli mnogo; imamo dovolj široko materialno in kadrovske bazo, da pa so pred nami še naloge, predvsem gradnja centralnega požarnega doma. Posebej velja zahvala članom gasilskih organizacij, ki so na preverjanju

usposobljenosti gasilskih enot dosegli najvidnejša mesta posameznih kategorijah.

Ob teh čestitkah za uspeh in voščilih za enako prihodnost je večer pri županu minil v prijetnem pogovoru o različnih vprašanih, ki so že ali jih bo na področju gasilstva, domžalski občini še treba rešiti.

Kroki:

Nekaterim ni izhoda ...

Povsod imaš težave, iščeš mir in anonimnost ... Zastonj! Povsod si nezaheljen, preklet in na slabem glasu, ker v nič ne verjameš, drugačen si, čeprav te to boli, a si vseeno drugačen ... Preklinjaš svoj »jaz«, saj sploh ni tak kot bi hotel, a se vseeno ne spreмениš. Tvoji ideali so pohojeni, tvoja čustva so zlomljena in iz dneva v dan si vse bolj pripravljen priznati poraz ...

Vsi ljudje te zavračajo z ironijo in sovraštvom; vsak trenutek močneje čutiš, da ne spadaš mednje, da nisi del njih; to pa je povod, da ostaneš isti. Na sebe gledaš kot na stvar, ki je od malega prezirala svojo resničnost in resničnost vseh ljudi, ki so imeli nesrečo, da živijo v tem prekletem svetu zla in nasilja ... Ti si propadla duša v vseh očeh. Prizadene te, ker te ljudje ne razumejo, nič več ne verjameš v lepšo bodočnost in boljši jutri, v tebi ni več moči za kaj takega. Razočaran si nad vsem tem na svetu,

živiš iz dneva v dan ... Usoda je pač hotela svoje, sedaj si njena žrtev, kateri lepo življenje ni dano. Sreča ti je tuja, poznaš samo bolečino, trpljenje in žalost ... Igraš igro, igro smrti in vedno, ko pomisliš na smrt v sebi začutiš neko daljšanje, ki ti pomaga, da preživiš še en prekleti dan. Da, smrt je rešiteljica! Spoznal si, da živiš v času nepravice in prevar, življenje pa se ti zdi nagnusno.

Zate ni več bodočnosti, saj si kot izmučena žival in kot tak nisi nobenemu potreben. Počutiš se prevaranega, vsak dan si poln razočaranj; vse to pa pomeni kup novih motivov za bolečino. Vsakemu se zdiš kot brezsrčni mehanizem, od tebe zahtevajo nemožne, zapisujejo pa te kot številko. Vsi te uničujejo in hodijo po tebi, uničuješ se sam, uničuje te tudi šteje dnevo do smrti ...

Hrup glasbe preplavi sobo, zgrabiš hladno steklenico, ta dotik ti vrne moči in črne misli izginejo z obraza. Oči izgubijo svoj sijaj, spet so hladne in motne kot ocean.

Blaga bolečina pa te nežno ubija in toneš v pozabo ...

NETI

Dober dan, občan:

Marija Novak

Dobro voljo iz mladih let je Marija Novak ohranila v pozni starosti še pri devetdesetih letih!

V Moravčah živi v družbenem stanovanju upokojenka Marija Novak, ki je v krogu svojih domačih pred dnevi praznovala 90. rojstni dan. To je visok jubilej, še posebno, če ga človek dočaka zdrav, kot ga je Marija.

O sebi nam je na svoj praznik pripovedovala takole:

»Rodila sem se v Eljaševcih pri Ljutomeru. Izhajam iz delavske družine: oče Lojze je bil pismonoša, mama Jožefa gospodinja in dninarka. Starša sta dočakala visoko starost. V zakonu sta imela 9 otrok. Od teh so živele dve sestri in dva brata, ostali so umrli mlajši.

Ko sta se vzela ...

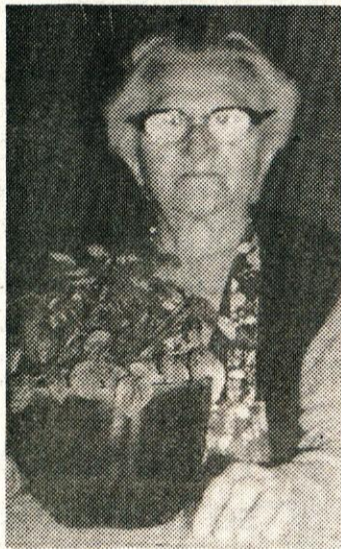
Na tem delovnem mestu sem spoznala fanta Lojzeta Novaka iz sosednje vasi. To je bilo leta 1922. Beseda je dala besedo in leta 1924 sva se vzela. Najina poroka je bila skromna. V Križevce smo šli k poroki kar peš, svadba ni bila takšna, kot so danes, le malo večerjo so pripravili moji starši. Novo poročena sta potrebovala tudi stanovanje; dobila sta ga pri kmetu v vasi Veljaševci pri Križevcih. V zakonu je Marija Novak povila troje otrok, dva sina in eno hčer. Od teh živita še sin in hčerka. Sin Jaka, upokojeni miličnik, je umrl. Sin Franci živi v Domžalah, je upokojen, hčerka Marija, poročena Gril, pa živi v Moravčah tudi kot upokojenka.

Težko življenje, res ...

»Življenje v tistih časih je bilo težko: mož Lojze je delal na Opekarni vse do upokojitve. Jaz pa sem gospodinjila in delala še pri

kmetih in si tako odslužila zemljo, stanovanje in drugo. Delati je bilo treba od jutra do poznega večera; hrana je bila kmečka, samo denarja ni bilo veliko. Vsako leto sem vzredila po enega pujska za zakol. Mož je zaslužil slabo, za to je po šihu pomagal pri kmetih za hrano in zemljo. Po upokojitvi moža sva bila še nekaj let v Križevcih, nato pa sva se preselila v Moravče, v enosobno stanovanje. Bila sva srečna in zadovoljna, samo da sva imela mir. Seveda to ni dolgo trajalo. Možja je zahrbtna bolezen pobrala v starosti 81 let. Sedaj uživam možovo pokojnino; sem pa vesela, da imam vsaj svoj denar. Dolgčas po možu preganjam z branjem knjig, gledanjem televizije, poslušanja radia — torkovih večerov, z glasbo, kuhanjem, pospravljanjem in šivanjem. Imam lepo urejeno sobo s kuhinjo, zadovoljna sem, da sem še pri moči. Tudi kuham sama, perem, postorim vse, kar je pač treba. Le v trgovino hodi hčerka Mari, ker sama težko hodim po stopnicah iz drugega nadstropja. Brez palice sploh ne gre več, ker me boli noga. Imela sem že tri operacije, v bolnici pa sem bila vsega skupaj dva meseca. Obiske pričakujem redno vsak dan, pa tudi sama grem na obisk k hčerki, pa sosedoma Mari Segula in Turkovi. Javno se želim zahvaliti dr. Đuriću in patronažni sestri Slavki Pustotnikovi, za zdravniško pomoč oziroma za obiske na domu.

Moje življenje in telesna nega sta urejena, tudi spanje je v redu, počitek redno vsak dan po kosilu 1 do 2 uri. Moja želja je, da bi ostala

zdrava in dočakala sto let. Mladim pa priporočam, da živijo zmerno; delati je treba več fizično in dosti pešati.

Trikrat sem mama, štirikrat stara mama in kar desetkrat prababica. Ob praznovanju naše 90. letnice je bilo slavlja pri svakinji Jožici Jermanovi v Zalogu pri Moravčah, slavnostni govor je imela upokojena učiteljica in tajnica DU Moravče tov. Mara Segula. Vesela sem bila tega slavlja; zanj se vsem iskreno zahvaljujem za njihovo pozornost in z upanjem, da bomo še enkrat praznovali sto letnico.

To ji želimo tudi drugi: upokojenici in ostali občani.

Jože Novak

Čigavo je kolo?

Na postaji milice Domžale, Ljubljanska cesta 102, hranijo moško kolo Rog Senior modre barve.

Kolo je bilo zaseženo osebi, ki ga je ukradla. Storilec je povedal, da je kolo ukradel okrog 14. septembra 1987 na avtobusni postaji na Viru in sicer v večernih urah.

O tatvini kolesa postaja nima prijave, tako, da lastnik oziroma oškodovanec ni znan, zaradi tega prosim, da se čimprej zgleda pri dežurnem postaji milice.

Integralova nova proga:

Poskusna proga na liniji Moravče—Vrhpolje—Domžale—Kamnik

Delavci in dijaki v krajih od Moravč do Domžal se bodo končno lahko vozili z direktnim avtobusom iz Moravč, Vrhpolja preko Domžal v Kamnik. Avtobus bo od 2. novembra 1987 do konca leta vozil poskusno in če se bo voznja izkazala za rentabilno, bo po novem letu uvedena redna proga.

Objavljamo tudi vozni red poskusne proge.

Linija: MORAVČE—VRHPOLJE—DOMŽALE—KAMNIK

1	2	km	POSTAJE	3	4
4.45	6.05	0	MORAVČE	6.05	15.03
4.48	6.08	2	Gorica	—	15.00
4.50	6.10	4	Krašče	—	14.58
4.52	6.12	5	Sp. Tušanj	—	14.56
4.55	6.15	6	Vrhpolje	—	14.53
4.57	6.17	7	Stegne	—	14.51
4.59	6.19	8	Selo	—	14.49
5.01	6.21	9	Zalog	—	14.47
5.03	6.23	10	Brezje	—	14.45
5.05	6.25	13	Krtina	—	14.43
5.07	6.27	14	Želodnik	—	14.41
5.09	6.29	16	Dob	—	14.39
5.11	6.31	18	Vir	5.52	14.37
5.14	6.34	19	DOMŽALE	—	14.35
5.16	6.36	20	Rodica	—	—
5.18	6.38	21	Jarše	—	—
—	—	—	Helios	5.51	14.28
—	—	—	Količevo	5.50	14.27
—	—	—	Radomlje	5.48	14.24
5.19	6.39	22	Preaerje	5.45	—
5.21	6.41	24	Homec	5.43	—
5.23	6.43	25	Nožice	5.41	—
5.24	6.44	27	Šmarca	5.40	—
5.26	6.46	28	Duplica	5.38	14.18
5.27	6.47	28	Kamnik-Svit	5.37	14.16
5.28	6.48	29	Kamnik-Bevc	5.36	14.15
5.30	6.50	30	Kamnik-Petrol	5.34	14.12
5.32	6.52	31	KAMNIK	5.32	14.10

OPOMBA: Vozni red na ponedeljek, torek, sredo, četrtek in petek. Linija ne obratuje med šolskimi počitnicami od 1. 7. do 31. 8.

Integracija integracije

Naj takoj opozorimo, da gre v tem primeru kljub nenavadno provokativnemu naslovu, ki nehoti spominja na enačbo za hudo pomembno stvar, ki morda zaradi doslej nejasnih informacij nekaterim buri duhove. Integracija ali lepše rečeno združevanje je beseda, ki nas pogosto spravi v zadrego, če že ne v slabo voljo. Razlogov za to je več. Že bežen pregled historijata integracij se kljub lepo zapisanemu besednjaku in ključni spremembi zveneče fanfare kaj hitro spremeni v pogrebno koračnico. Čeravno so združevanje gospodarskih subjektov izumili že mnogi pred nami in kot kaže podoba sodobnega sveta zelo uspešno, smo se mi s svojo preroško modrostjo in zagledani sami vase lotili tega procesa ne oziraje se na to ali je takšno početje ekonomsko opravičeno ali ne. Ideološka determiniranost teh družb je seveda kmalu pokazala svoja nasprotja. Davek vseh teh zablod pa smo plačali vsi in ga še vedno plačujemo, kajti pričakovanih rezultatov ni in kar je najbolj usodno tudi na področju racionalne in ekonomske učinkovitosti organiziranosti gospodarstva se je povečal razkorak med nami in razvitim gospodarstvom sveta.

11 let RGL - 11 ur programa

Že 11 let Ljubljanci in okoličani poznajo program Radia Glas Ljubljane. Zadnja leta toliko bolj, letos pa so zabeležili kar nekaj lepih uspehov. Sredi leta so se končno preselili v nove in sodobno opremljene studijske prostore na Kopitarjevi 2, podaljšali svoj program, ki ga zdaj oddajajo vsak dan razen nedelje od 8. do 19. ure na UKV frekvenci 102,4 MHz v stereo tehniki. Radio Glas Ljubljane je v zadnjih nekaj letih prerastel meje lokalnega radia slovenskega glavnega mesta, saj med drugim ugotavljajo, da se oglašuje vse več poslušalcev tudi iz občin ljubljanske regije. Zato so med prednostne naloge — poleg nedeljskega programa — na prvo mesto postavili ureditev oddajniškega sistema, ki bo omogočal boljšo slišnost na širšem področju ljubljanske regije. Želijo si tudi tesnejšega sodelovanja z občinskimi glasili ljubljanskih in regijskih občin, zato bodo veseli vsake zanimive informacije ali obvestila o dogodkih, še posebej pa vabijo k sodelovanju vse tiste, ki znajo sukati novinarsko pero in da postanejo redni sodelavci tega priljub-

Je nekaj narobe ali ne?

»Skrivnost« na Želodniku...

Različne seje, problemske konference, aktivna društva, ki skrbijo za varstvo okolja, pa tudi konkretna huda onesnaženja okolja, so v vseh nas prebudila tako imenovano »ekološko« zavest, ki ne izvira le iz strahu pred različnimi ekološkimi katastrofami, temveč zlasti iz želje živeti v zdravem, čistem okolju in ga takega ohraniti tudi prihodnjim rodovom.

Zlasti nas plašijo govorice o raznih nevarnih, manj nevarnih in ne nevarnih (kdo ve, kateri so ti!!) odpadkih, ki »strašijo« na različnih tovarniških dvoriščih, v nekontroliranih odpadnih jamah in še kje. Splošno znano je, da mest, kamor bi te odpadke vozili še nimamo, saj prav sedaj intenzivno potekajo dogovori, kjer bi našli primerno mesto zanje v naši regiji.

Najprej je bilo otem, kaj je sedaj shraneno v nekdanjem skladišču FAM na Želodniku le nekaj neosnovanih govoric, katerim so sledila ugibanja, ki so se spremenila v pogovore o veliki nevarnosti, ki grozi celotni KS. Iz vseh teh razgovorov in ugibanj pa je čutiti veliko skrb in tudi strah, ki ima morda prevelike oči, kaj na Želodniku pravzaprav je.

Govori se marsikaj, morda smo iz muhe naredili slona, prav pa bi bilo, da smo o tej »muhi«, pa naj bo še tako majhna obveščeni. Menda naj bi bili v bivšem skladišču shranjeni odpadki nekaterih naših kemičnih tovarn, menda, pravim, ker o tem ni nobene informacije. Nobene informacije pa tudi ni o tem, da bi bilo to kakorkoli zavarovano, niti ne vemo, kaj storiti v primeru nesreče (npr. požara ali izlivanja). O tem ni obveščeni nihče, čeprav so bila postavljena (neuradno) že vprašanja, pa bi morali biti obveščeni, če drugi ne vsaj vodstvo krajevne skupnosti in gasilci, ki bodo v primeru kakršnekoli nesreče prvi, ki bodo ukrepali, pa pri tem sploh ne vedeli, kako ukrepati. Dokler informacije ne bo, bodo krožile govorice o možnostih, da nekoč v primeru nesreče po zraku letijo sodi, da o govoricah o nekakšnih strupenih odpadkih sploh ne razmišljamo.

Ne želimo delati iz muhe slona, želimo le vedeti, kaj v tem skladišču je, je nevarno ali ne in če je primerno zavarovano. To pa že lahko zvedemo, mar ne, saj je v naši krajevni skupnosti.

V.

Integracije in dezintegracije so tudi v tem trenutku poglobljanja gospodarske krize ena izmed vročih tem v mnogih okoljih. Z njimi se kot kaže želi izboljšati učinkovitost gospodarstva, ki je v mnogem kljub priseganju na ekonomsko zakonitost še vedno uokvirjen v primež etatiističnih posegov. S tega vidika so tudi vse želje po takih ali drugačnih spremembah veliko bolj podvržene kritični presoji, kajti davek preteklih in polpreteklih združevanj je prevelik, da bi dopuščal še nadaljnja eksperimentiranja na tem področju.

Toda kljub vsem tem preizkušnjam in močno prisotnemu nerazpoloženju je vendarle potrebno dopuščati prostor za resna in argumentirana razmišljanja, prevrednotenja in snovanja o trdnejši, učinkovitejši, predvsem pa ekono-

msko opravičeni organiziranosti.

Samo v tej luči je moč ocenjevati tudi iniciativo za združevanje SOZD Kemija in SOZD Slovenjale o kateri so potekali prvi razgovori v mesecu septembru s predstavnikoma obeh SOZD-ov. Ožje skupine že pripravljajo predstavitev posameznih SOZD; oblikujejo se tudi skupni cilji in interesi združitve v novo asociacijo, kot temelj za oblikovanje pobude nove organiziranosti. Na rob vsemu temu preverjanju za eventualno integracijo — integracije si vsi skupaj le želimo, da bo privedel zdrav razum, izhajajoč iz nedvoumne in argumentirane ekonomske upravičenosti. Že v samem začetku si namreč moramo biti na jasnem, kakšna je rešitev na zastavljeno enačbo.

Marian Bolhar

Ijenega radia. Še naslov in telefonske številke: Radio Glas Ljubljane, Kopitarjeva 2, 61000 Ljubljana (telefoni: 325 494, 325 496 in 325 967). Na sliki: z novimi studijskimi prostori in sodobno opremo so se precej izboljšali delovni pogoji sodelavcev Radia Glas Ljubljane.

Studio Radia Glas Ljubljane (foto: Primož Hieng)

Tudi v prihodnje uspešno

V skladu z rokovnikom je bilo konec meseca oktobra v Dobu seja krajevne konference SZDL, ki so jo združili z zborom delovnih ljudi in občanov in obravnavo aktualne krajevne problematike.

Krajanji so se množično odzvali vabilu, saj se jih je v novih prostorih KS zbralo blizu 100, med njimi je bil tudi predsednik OK SZDL Domžale, član Izvršnega sveta SO zadolžen za komunalne dejavnosti ter dva predstavnika Komunalnega podjetja Domžale.

Krajše, a vsebinsko bogato poročilo dr. Marka Starbka, predsednika OK SZDL Dob, je pokazalo, da je bila v zadnjih 4 letih v krajevni skupnosti izpeljana vrsta akcij, v katerih je bilo ob sodelovanju vseh krajanov, zlasti pa uspešnih družbenih organizacij in društev, opravljenega veliko konkretnega dela. Posebej je bil izpostavljen uspešno izglasovan samoprispevek, ki pomeni materialno osnovo za razvoj krajevne skupnosti v prihodnjih petih letih.

Novo vodstvo SZDL bo v prihodnjem obdobju vodil Marjan BOLHAR, kateremu je kot vodji delegacij za zbor krajevnih skupnosti SO Domžale in dolgoletnemu aktivistu, problematika KS dobro poznana in jo bo v sodelovanju z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami, družbenimi organizacijami, društvi in krajevno samoupravo lahko reševal. Predstavil je tudi osnovne usmeritve za nadaljnje delo OK SZDL, med katerimi je posebej izpostavil:

- uresničevanje nadzorne vloge SZDL pri uresničevanju programa samoprispevka,
- ustrežnejši organiziranosti SZDL v KS, ki bo zagotovila še večje sodelovanje vseh krajanov,
- organizaciji javne razprave o predlogu ustavnih sprememb in predlogu sprememb volilne zakonodaje,
- pripravi na »delne« volitve v letu 1988.

Drugi del seje je bil konkretniji, predvsem pa je bilo v njem precej več sodelovanja vseh prisotnih. Če so bili krajanji s krajšim poročilom predsednika sveta KS Dob Jožeta Josipoviča še zadovoljni in nanj niso imeli bistvenih pripomb, se je razprava ogrela zlasti ob obravnavi problema nadvišanja smetišča, ki je že 5 let predmet različnih razprav, pa tudi precejšnje nejevolje v tej krajevni skupnosti. Pohvaliti moramo strpnost posameznih razpravljalcev, njihov strokovni in tudi čustveni pristop do obravnave problema, ki ni le dobski, temveč naš. Pokazali so precej razumevanja, pa tudi velikega zahtev, ki izvirajo iz ne vedno korektnega izpolnjevanja dogovorjenih nalog v zvezi z urejanjem smetišča. Odločitev o nadaljnji lokaciji smetišča ni bila sprejeta, o njej se bo zbor delovnih ljudi in občanov ponovno izrekel v začetku decembra. Do tedaj pa je potrebno storiti marsikaj! Potrebno je sanirati dosedanje smetišče, ki povzroča obilo slabe volje, ob njem in na njem je potrebno zagotoviti najosnovnejše sanitarne pogoje, v zvezi s tem je bilo izpostavljeno tudi vprašanje zagotovitve varnosti bodočim rodovom glede na različne odpadke, ki niso vedno samo komunalni. Smetišče se mora ustrežneje zavarovati, več skrbi je potrebno nameniti njegovi okolici, čistoči poti, po katerih iz dneva v dan vozijo tovornjaki, upoštevati je potrebno dogovorjene meje in ne razširjati poti na zemljišča ob cesti. Tudi o zmanjšanju hitrosti tovornjakov in večji varnosti za otroke in ostale udeležence je bilo govora in če vsega tega ne bo, potem Dobljani nimajo na čem graditi zaupanja in upanja, da smetišče tako ali drugače ne bo negativno vplivalo na okolico in počutje ne le sedanjih ampak tudi prihodnjih prebivalcev. Do naslednjega zbora krajanji pričakujejo tudi analize odpadkov in zlasti odpadnih voda, izpolnitev že sprejetih dogovorov in konkreten načrt bodočega povišanja smetišča.

Le izpolnitev vseh zahtev, spoštovanje dogovorov vseh sodelujočih in v prvi vrsti zagotavljanje ustrežnejše skrbi za okolje bo osnova, na kateri bo možno nadaljnje dogovarjanje tudi v prid celotne družbenopolitične skupnosti. V. V.

Delavske športne igre domžalske občine so za nami. Predstavniki Papirnice Količevo je prevzel pokal za 1. mesto Papirnice kot najuspešnejše delovne organizacije.

Predstavniki Heliosa sprejema pokal za 1. mesto v organiziranju množične športne dejavnosti

12. sindikalne športne igre so končane

Komisija za šport, rekreacijo in oddih pri Občinskem svetu ZSS Domžale je tudi letos pripravila v sodelovanju s strokovno službo ZTKO Domžale sindikalne športne igre. Letošnja tekmovanja so bila terminsko drugače organizirana. Skoraj vsa so bila skoncentrirana in organizirana v enem tednu.

S svojimi ekipami je na tekmovanjih sodelovalo 21 delovnih organizacij.

Skladno s programom so bila izvedena tekmovanja v alpskem smučanju, kegljanju, streljanju, odbojki, malem nogometu, namiznem tenisu, balinanju in šahu.

Na koncu tekmovanj je bila na Gorjuši organizirana slovesnost s podelitvijo pokalov in priznanj najboljšim. Največ uspeha v letošnjih sindikalnih športnih igrah so imeli delavci Papirnice, drugo mesto so dosegli delavci Heliosa, tretje pa Induplati.

V posebnem točkovanju za množičnost, kjer so se poleg zgoraj omenjenih panogah upoštevale tudi aktivnosti v košarki, kolesarjenju, plavanju in pohodništvu, pa je prvo mesto osvojil Helios, drugo Induplati, tretje pa Papirnica.

J. Arnuš

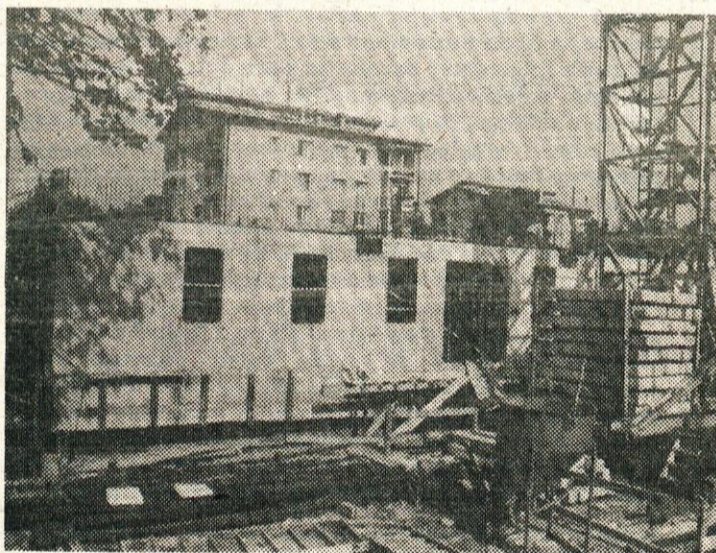
V Domžalah živahnješa aktivnost mladih v ZSMS:

Sestanek COP-a

V četrtek, 20. 10., smo se v Domžalah zbrali na sestanku COP-a, Centra za organizacijo in propagando. Pregledali smo minulo delo in ugotovili, da smo nekaj nalog vestno opravili, nekaj pa jih iz različnih razlogov še vedno nismo. Predvsem pa smo si zastavili naloge za vnaprej. Intervjuvali naj bi Jožeta Leniča, ki se je vrnil iz ZDA in se na žalost ni udeležil našega sestanka, nekaj naj bi jih šlo narediti pogovor ob koncertu ansambla Agropop v Domžalah, iti moramo pogledat na Kovinarsko šolo v Domžalah, ki deluje v nekaterih pogledih nemogočih razmerah in še kaj.

Mladinci smo si razdelili med seboj vse naloge, ki smo si jih zastavili v zvezi s pisanjem in »odkrivanjem« novih in starejših problemov. Sklenili smo, da bomo še bolj aktivni, sicer pa nam že zdaj dela in elana ne manjka.

Vesna Sivec

Nova postaja milice v Domžalah raste na vrtu nekdanje Slokarjeve domačije, na vogalu med Kamniško in Ljubljansko ulico. Ker gradnja uspešno poteka, bo otvoritev že v prihodnjem letu.

Slomškova ulica v Domžalah je naposled asfaltirana. Po dolgotrajnih peripetijah, prerekanjih, ustavitvah, komplikacijah in vnovičnih začetkih gradnje je delo opravljeno. Razen nekaj deset metrov je cesta asfaltirana v celoti. Kako komentiramo pojav neasfaltiranega dela ceste? Da ima vsaka medalja dve plati: lice in naličje... Gotovo je le eno: kužno znamenje, ki je doživelo vse mogoče čase, samo gleda... in je tiho...

Zanimiva razstava v Domžalski knjižnici:

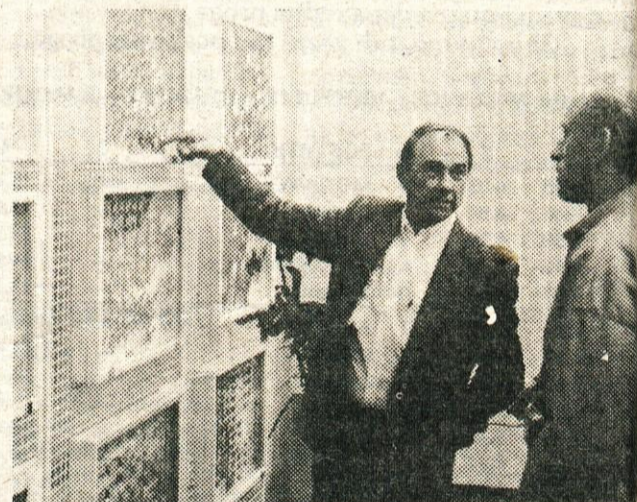
Tri tisoč Borisovih metuljev

V četrtek, 22. oktobra so v domžalski knjižnici odprli razstavo metuljev znanega in že uveljavljenega zbiralca etnologa Borisa Chvatala.

Boris Chvatal, sicer Domžalčan, ki pa trenutno živi v Ljubljani, je v svojem dolgoletnem zbiralskem delu ustvaril neverjetno veliko in pestro zbirko vsakovrstnih metuljev od vsepovsod. V njegovi zbirki je razstavljen v več deset priročnih vitrinah moč videti tako metulje iz domačih krajev, metulje drugih republik pa tudi obilo vsakovrstnih eksotičnih metuljev. Kot zanimivost velja povedati, da razstava, sicer po svoji vsebini s področja biologije, tudi lep likovni dogodek, saj je narava poskrbela za čudovito mavrično pahljačo vsakovrstnih barv, jim razstavljeni metulji obilo razkazujejo. Boris Chvatal je na otvoritvi sicer maloštevilnim obiskovalcem predočil način svojega preparatorskega delovanja in organiziranost takega zbiralstva in zbiralcev. Povedal marsikaj zanimivega iz živalskega sveta.

Lep, četudi kratek večer z zbiralcem Borisom Chvatalom, je izpolnilo tudi ubrano in zlito pet dekliškega zbora pod vodstvom Metke Pichlerjeve.

Že v prvih dneh si je razstavo ogledalo izredno veliko število obiskovalcev, tako da je že po nekaj dneh ta razstava med letošnjimi razstavami najbolj obiskana. Izredno zanimiva je tudi za šolsko mladino, saj so si jo ogledali učenci številnih razredov vseh treh domžalskih osnovnih šol.

Razstavljalec treh tisočev različnih metuljev Boris Chvatal v svoji zbirki...

Čevelj z Dobena iščejo

Za prvomajske praznike t.l. maja je bil odnešen z vrta

oziroma s skale ob turistični poti na Dobenu odtrgan lično izdelan čevelj iz bakrene pločevine. Simboličar je turistično planinsko spomenik, bil pa je tudi kot kmetiški žipot za področje Rašice in Domžal. Čevelj je krasil pot vseh mimoidečim. Taisti čevelj je bil odnešen oziroma odtrgan s skale, na katero je bil pritrjen.

Prosim vsakogar, kdorkoli bi zasledil ta čevelj, (tinenoval setega »skrpet«), da mi to sporoči na moj naslov, ki je naveden spodaj.

Dobovšek Ivana
Dobeno 14
61230 Domžale

Na Veliki planini ob vikendih odprto

O gostinski ponudbi na Veliki planini, kjer ima svoj dom tudi PD Domžale, je bilo prelitega že precej črnila. Na kratko lahko ocenimo, da se kljub vsemu v zadnjih letih vsaj v domžalskem domu stanje nekoliko boljša in tako nehote domžalski planinci popravljajo slab vtis, ki ga daje podoba planinske oz. gostinske ponudbe na celotni Veliki planini. 1. oktobra je bil namreč zaprt hotel Šimnovec, trgovinico na Zelenem robu je že pred leti vzel vrag in jo dobesedno žre zob časa, Domžalski dom na Veliki planini pa so lani, ob planinskem taboru, obnovili na zunaj, zdaj pa tečejo obnavljanja notranjosti, pred planinci pa je še kup drugih načrtov. Za pozno-jesenske in zimske izletnike je glavno to, da bo Domžalski dom odprt tudi ob vseh koncih tedna, ob vseh vikendih, oz. imajo predvideno izmenično dežurstvo z Jarškim in Črnuškim domom, tako da planinec ali smučar ne bo prepuščen v nemilost narave vsaj na tem koncu velikoplaninske planote, če že ob žičnici ne more dobiti niti toplega čaja. O tem in še o marsičem v zvezi s tem sem se pogovarjal z gospodarjem doma Milošem Peršoljo, z oskrbnikom Sandijem Hajdičem, z načelnikom Mladinskega odseka PD Domžale Miranom Savnikom in namestnikom načelnika MO Borutom Peršoljo. Neke sobote, v domu na Veliki planini, ko ni bilo veliko obiska, mladinci pa so imeli spet eno izmed udarniških akcij.

Gre na bolje

Zunanost Domžalskega doma je lani dobila precej lepšo podobo, tako da zgradba vsaj na zunaj deluje lepo in da ne propada več. Resno pa so postavili tudi z obnavljanjem notranjosti, letos z obnovo sanitarij, s klubsko sobo, ki je namenjena sestankom Županstva Velike planine in na sploh zaključnim družbam, prav tako pa so deloma obnovili tudi dodatno zgradbo, depandanso ob domu, kjer pa imajo v načrtu še večje posege z ureditvijo skupnih ležišč na podstrešju.

Oskrbnik Sandi, ki je tudi kuhar — prej je bil kuhar na ladji — pripoveduje o tem, da je bilo v poletnem času veliko lažje skrbeti za goste, saj je lahko pripravil hrano tudi iz mlečnih izdelkov, posebnost so bili sirovi štruklji, zdaj — ko pa ni več krav na Planini — je s preskrbo precej težje. Manjše stvari prinesejo planinci kar sami. Posebno zagnani so mladinci, tako pri preskrbi, kot pri obnovi doma.

Skupno je v Domžalskem domu trenutno 46 ležišč, ki so bila v poletnem času napolnjena do zadnjega kottčka ob konicah, med tednom pa je bilo obiska približno pol manj. V sosednji zgradbi imata sobi

tudi delovni organizaciji oz. šola — Mlinostroj in Biotehnična fakulteta, tako da je bilo nekaj gostov v vsakem vremenu. Ocenjujejo, da je bila letos sorazmerno dobra planinska sezona in tudi obiska v domu precej.

Treba pa je povedati, da ne morejo biti zadovoljni s prevozi žičničarjev. Na nekatere stvari morajo čakati tudi po dva meseca. Če ne bi večine uredile s pomočjo svojih članov marsičesa letos sploh ne bi naredili.

Zimovanje na Planini

Oči so uprte seveda že v zimo, v sneg. S pomočjo Mladin-

Foto Repanšek Mengoš

Elektrik, dipl. ing. Jožeta in še in še bi lahko naštevali napake. Pravilna pa je le ena oblika: najprej strokovni naziv, potem ime in na koncu priimek. Torej dr. Janez Zdravnik. Morda želijo nekateri z različni kombinacijami, ki se jim zdijo bolj imenitne, povedati svojo veljavo, ne zavedajo se pa, da s tem kažejo veliko vrzel v splošnem znanju in razgledanosti po obzorjih lastnega jezika.

Pa še to. Predstavljamo in podpisujemo se Slovenci in vsi ostali narodi Evrope (razen Madžarov) najprej z imenom in priimkom. Obratno velja le za uradne dokumente in spiske, telefonske in volilne imenike ter abecedno urejene spiske. Naj povem še anekdoto, da na prvem izpitu pri prof. Matjažu Kmeclu na Filozofski fakulteti avtomatično »pade« vsak, pri katerem najde v indeksu napačen podpis pod sliko (najprej priimek in ime). In nekatere je to za vedno izučilo.

Se boste tudi vi bolj potrudili in pokazali ustrežnejši odnos do materinega jezika in svojega naroda?

Cveta Zalokar-Oražem

ljenje v naravi, dobro uspejo tudi čistilne akcije, obnove doma pa si tako in tako ne morejo predstavljati brez zagnanih mladincev.

Dodamo naj tudi to, da bo Domžalski dom pozimi vedno ogrevan. V ta namen imajo 4,5 tone premoga in deset klaftr drv, tako da ne bo nikogar zeblo.

Kako naprej?

Več kot petintrideset let star Domžalski dom tako doživlja postopno obnovo. Narediti pa bi bilo treba še marsikaj. Kot prvo, bi bilo treba ustrezno obnoviti in vsaj prebeliti kuhinjo, prav tako pa jo ustrezno opremiti, tudi z jedilnim priborom, ki ni več v čast nikomur.

S pridobitvijo dodatnih ležišč v depandansi bi bilo možno pridobiti še precej gostov in tako tudi zaslužiti kakšen dinar več.

Jedilnica je sicer velika, vendar pa je oprema že dotrajana in kar sama kliče po zamenjavi.

Seveda za celotno obnovo ni denarja in bodo morali domžalski planinci to urediti postopoma. Če nič drugega, je pomembno že to, da je krenilo na bolje in je dom odprt ob vsakem času. Na srečo živi z njim prav toliko zagnanih domžalskih planincev, da je tudi prihodnost zagotovljena, pa čeprav tako obnova kot vzdrževanje leži le na njihovih ramenih.

Ivan Sivec

skega odseka bo na Veliki planini v Domžalskem domu spet zimovalo večje število učencev iz domžalskih šol, za dodatne skupine pa bo poskrbel tudi Sandi. Tako bo Dom v tem času še premajhen.

V načrtu imajo, da bi za Domžalskim domom postavili tudi manjšo vlečnico, tako da ne bi bilo treba »štampati« do vrha in se tako spuščati do žičniškega sistema na Planini.

Glede na to, da je Šimnovec in tudi vse preostalo na Veliki planini zaprto, so se vodstva domov med seboj zmenila, da bo prav vsak konec tedna odprt vsaj en dom — Domžalski, Jarški ali Črnuški — v času zimskih počitnic in zimovanj pa bo Domžalski dom tako in tako ves čas odprt.

Mladinski odsek, v katerem je deset vodnikov, pripravlja tudi v nezimskem času izlete, pohode in druge aktivnosti v naravi in vse je v zadnjem času bolje obiskano. Med mladimi se povečuje zanimanje za živ-

V domžalski knjižnici:

Srečanje s pravljico domišljijo...

Pionirski oddelek Knjižnice Domžale vas vsak torek ob 17. uri vabi na srečanja s pravljico domišljijo. V mesecu novembru boste lahko poslušali naslednje pravljice:

- 3. 11. 1987 — Suhadolčan: O dedku in medvedku
- 10. 11. 1987 — Zajčkova hišica (ruska ljudska pripovedka)
- 17. 11. 1987 — Bitenc: Tinkin dežnik
- 24. 11. 1987 — Jurca: Miško Poleno

Ure pravljic so namenjene otrokom od 4. leta starosti dalje, ki so člani naše knjižnice.

Na našem oddelku si lahko ogledate razstavo »NOB v mladinski književnosti 1945—1974«. Na to temo pa vam zastavljamo tudi novo knjižno uganko, ob kateri boste lahko preizkusili svoje znanje.

Do kdaj žrtve?

(neurejena M10 je nevarna)

Ni prvič, da pišem o problemu magistralne ceste M10, pa tudi zadnjič verjetno ne, saj razrešitvi tega problema ni videti konca. Če morda še ne veste, preberite dvakrat, kajti sicer se vam ne bo zdelo verjetno. Cesta M10 je na območju od Črnuč do Želodnika v letošnjem letu najbolj KRVAVA cesta v Sloveniji. Nič boljše ni z odcepom od Želodnika do Trojan, ki se je upoštevač število nesreč uvrstila na 3. mesto. Videti pa je, da ti podatki skoraj nikogar ne ganejo, ker sicer Republiška skupnost za ceste, pristojna za ureditev te ceste, ne bi že vrsto let stala križem rok in mirno gledala na iz dneva v dan nevarnejšo vožnjo na tej cesti.

Tako pa večji del te ceste, ki pelje skozi našo občino in ki je obenem edina zveza severovzhodnega dela naše republike z njenim glavnim mestom, ostaja brez urejenih bankin, brez pločnikov za pešce, brez kolesarskih stez, brez urejenih dovoznih cest, kakor tudi brez ustrezne označitve prehodov za pešce, omejitev hitrosti in podobno. Reka avtomobilov, množice tovornjakov pa se iz dneva v dan valijo skozi gesto naseljene vasi, iz katerih se vozijo ljudje na delo, hodijo šolarji v šolo. Ne enkrat, večkrat je krajevna skupnost Dob skušala ukrepati, dobiti zatrdila, da se bo cesta uredila, postavljena so bila delegatska

O praznovanju mladosti!

Praznovanje in obeleževanje štafete in dneva mladosti ostaja kljub marginalnosti medijsko in javno odmevna dejavnost mladinske organizacije. Predvsem so žive izkušnje letošnje pomladi, ko smo se v ZSMS trudili kar se da dostojno, pa tudi času primerno pripraviti odhodno slovesnost štafete, pa tudi tvorno sodelovati pri oblikovanju zaključne slovesnosti ob 25. maju.

Po letošnjih izkušnjah in novih spoznanjih so se izoblikovala tudi nekatera nova, oz. stara spoznanja potrdila v praksi.

Štafeta ne udejanja bratstva in enotnosti, v mnogočem neodvisno od nje in tudi prezentacija kreativnih in inovativnih sposobnosti mlade generacije. Mladinski festival, ki smo ga pripravili v štafetnih dneh je bil sicer uspešen, toda prav prisotnost in način obeleževanja štafete palice je bil največkrat odveč. Menimo torej, da je štafeta palica v našem okolju izgubila svojo simbolnost, vse dejavnosti, ki pa so ji bile posvečene, pa bi lahko potekale brez posebnega motiva, saj o sestavni del celovite aktivnosti ZSMS.

Zaključna prireditev ni sporna zaradi scenarijev, scenografij in koreografij. Kajti »stare dame« ne more spremeniti še tako sodobna šminka, njene značilnosti — zlet, ki jasno kaže na odnos vladajočega balkona (častne lože stadiona) z radostno množico — pa niso v skladu ne z utripom današnjega časa, ne s hotenji in željami mlade generacije.

O razlikah med posameznimi sestavnimi deli ZSMJ je bilo veliko govora. Rečemo pa lahko, da je prav ob »praznovanju mladosti« prisotnih največ nasprotnih, včasih že skrajnih stališč in mnenj. Treba je reči, da v večini želja pa spreminjanju ni tudi ukinjanje štafete palice in zaključne prireditve, kar bo vsaj po letošnjih stališčih, edina logična rešitev v ZSMS. Antagonizem, ki ga tako srečamo je navidez neresljiv. Vendar pa je treba vedeti, da glas javnosti ni nenaklonjen mnenjem in predlogom iz Slovenije, zato jih velja konkretizirati in najti primerne substitute za dosedanje forme in vsebine praznovanja.

Prav zaradi navedenih značilnosti in protislovij ne gre verjeti, da bi naše poslanstvo v Konferenci ZSMJ zmogli zgolj imputiranjem naših stališč, menimo, da bi bili mnogo uspešnejši, če bi nastopili z argumentiranimi predlogi, kaj bi veljalo pripraviti kot nadomestilo za dosedanje načine obeleževanja štafete in dneva mladosti.

Zato se je v razgovorih in debatnih krožkih izoblikovalo nekaj novih predlogov. In sicer predlagamo:

— razpis javnih natečajev s področja umetnosti, znanosti, ekonomije, politologije, ipd., ... ki bi rezultirali s konkretnimi izdelki, kateri bi bili prezentirani v mesecu mladosti, pa tudi prej in kasneje. V okviru tega je nujno zagotoviti redno financiranje YU — srečanj, ki prav zaradi neresenih formalnosti s strani K ZSMJ in ZIS, ostajajo zgolj marginalni okrask. Menimo, da koncept srečanj ni sporen, vsaj po naših nastopih v Beogradu, bi ne smel biti;

— zaključno prireditev je nujno izseliti iz stadiona. Primerna alternativa bi bil multi-medialni jugoslovanski projekt, ki bi potekal v raznih krajih in bi sledil konceptu festivalnega nastopa, saj bi lahko bil sestavljen iz celotnega ustvarjanja mladih Jugoslavije in bi funkcional predvsem kot mladinski prispevek k bogatitvi kulturne ponudbe v Jugoslaviji;

— štafeta palice bi morda zmogli uveljaviti kot fakultativno dejavnost, bila bi pač tam kjer jo žele in bi jo svojim željam primerno tudi častili.

Navedena izhodišča niso apriorni predlog, nasprotno, gre le za razmišljanja, ki naj bi pomagala pri preseganju dileme, ko se vsi zavedamo, da je nakj potrebno spremeniti, ne vemo pa kako in kje začeti. V okviru tega bi seveda morali sprožiti najširšo obravnavo v organizaciji in na tak način priti do enotnega in argumentiranih stališč, ki bi jih poskusili uveljaviti v Zveznem odboru.

Iz materiala za Mladinski festival — Celje '87.

Občinska konferenca ZSMS Domžale

Pet minut za lepši jezik:

Pisanje strokovnih nazivov ob imenu in priimku

Slovenski intelektualci nikakor ne morejo pravilno zapisovati strokovnih nazivov (dr., ing., mag., prof., dipl., oec., ...) ob svojih imenih in priimkih. Pravila za takšno pisanje so že zdavnaj jasna in nedvoumna, toda očitno veliko tistih, ki se izobražujejo za različne zveneče nazive, hitro pozabijo na to, kar so jih v srednjih šolah skušali naučiti pri pravopisu. Pri vsem tem nam bi bil že od začetkov prejšnjega stoletja za vzor veliki slovenski pesnik in pravnik dr. France Prešeren.

Danes pa se množica najbolj izobraženih Slovencev dosledno napačno predstavlja. Tako na žigih, podpisih, vratih pisarne in drugih javnih mestih lahko vidimo vse mogoče oblike lastnega predstavljajha. Od Janeza dr. Zdravnika, Tončke Sodnik, dipl. oec. pa do

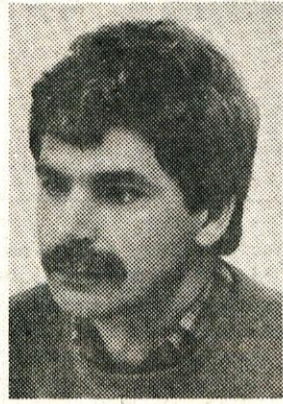
vprašanja, dobljena je bila pomoč s strani ustreznih občinskih organov M10 pa ostaja magistralna cesta — past za voznike in motoriste, pešce in ostale udeležence v prometu, izmed katerih večina se nevarnosti zave, ko je že prepozno. Do kdaj še?

Do kdaj še bodo »padale« žrtve, nastajala velika materialna škoda, ostajali lažje in težje poškodovani, do kdaj še bomo morali kot enega izmed vzrokov nesreč, družinskih tragedij zapisati — neustrezna cesta. Niso le nesreče tiste, ki nam morajo biti pred očmi, kajti cesta taka kot je sedaj, povzroča veliko slabe volje, izgubljenih živcev, pa tudi časa, da o skrbi in strahu staršev, katerih otroci vsak dan hodijo ob tej in čez to cesto sploh ne govorimo. Že res, da je gospodarska situacija kritična, da denarja za ceste ni, vendar ga je potrebno najti in preprečiti, da bi iz dneva v dan zaskrbljeni čakali, kdaj bo počilo, kdaj bo zakravel asfalt, ki nas bo vedno in znova opozarjal, da nismo za ureditev te ceste naredili nič oz. skoraj nič.

Zbor delovnih ljudi in občanov v KS Dob je na problem opozoril z vso ostrino, prizadetostjo in strahom, saj velik del dobskih šolarjev vsak dan hodi ob cesti, teka čez bolj ali manj varne prehode za pešce, pa tudi precej delavcev se s kolesi in peš podaja na delo v bližnje tovarne. Postavljena je bila zahteva, da se najbolj kritični deli te ceste (eden je zanesljivo skozi KS Dob) takoj uredijo, da se čimprej ustrezneje uredijo vsi prehodi za pešce ter nenazadnje, da se vendarle skuša doseči tudi omejitev hitrosti na 50 km/h.

Bomo čakali na novo žrtev, na novo materialno škodo, ali pa bomo oz. boste vendarle ukrepali in zagotovili varno M10. Ne jutri, že danes je prepozno!

V. V.

»Okrogla miza« o vrhunskem športu v naši občini...

Vrhunski šport – ni pa pogojev zanj...

Tekom let smo se tudi v naši občini na področju organizirane telesne kulture razvili do takšne mere, da že v marsikateri panogi naši tekmovalci dosegajo vrhunske uspehe in da so si marsikateri tekmovalci skozi te uspehe pridobili status vrhunškega športnika, če gledamo to klasifikacijo bolj na splošno. Sicer namreč obstojajo rangi tekmovalcev mednarodnega, zveznega in drugih višjih rangov.

Povedati velja, da ob tem, ko so mnogi naši tekmovalci že v teh rangih, nimamo v občini denarja, da bi tem tekmovalcem omogočili pogoje, s katerimi bi lahko dosedanje uspehe tudi nadaljevali. Pogovor o vrhunskem športu v naši občini, o naši moči in nemoči ustvariti gmotne pogoje za vrhunske tekmovalce, so se udeležili za znani republiški telesnokulturni delavci Andrej BRVAR, predsednik skupščine Telesnokulturnih skupnosti Slovenije, Ivo Zorčič, predsednik ZTKO Slovenije, Marjan Jemec, ki pokriva področje vrhunškega športa, Rado Cveteč, sekretar Sveta za telesno kulturo pri RK SZDL, udeležili pa so se ga tudi naši najprizadevnejši telesnokulturni delavci — funkcionarji Miro Ukmar, Jože Zevnik, Marjan Gorza in Ranko Cukrov. V krajši obliki povzemamo zapis s pogovora.

Eksplodizija športa in društev

Miro Ukmar, predsednik občinske ZTKO je uvodoma predložil podatke o našem občinskem športu. V občini je organizirano redno delo v 19 športnih panogah s 43 društvi. Imamo 10 šolskih športnih društev, tu pa je še obilica drugih oblik športnega delovanja. Ob vsem tem pa je malo denarja. Občutno premalo, da bi mogli zagotoviti pogoje za vrhunski šport, za socialno in zdravstveno zavarovanje športnikov. Poudaril je, da zanimanje združenega dela za podporo vrhunskemu športu sicer obstaja, vendar je to zanimanje občutno premajhno. Iz mnogih razprav znanih športnikov je moč sklepati, da vrhunski šport v občini kot tak obstaja lahko samo še zato, ker gre v primeru športnikov za izjemno velika odre-

kanja njih samih njihovih staršev, sorodnikov ali še koga.

Le tako je mogoče Silvu Karu, alpinistu mednarodnega razreda ostati v eliti svetovnega razreda, le tako je mogoče vztrajati 3-kratnemu motociklističnemu prvaku — dobitniku Zlate čelade Silvu Habatu, pa športnikom iz konjeniškega športa. Marsikje — zlasti to zadevo zadnja dva omenjena športnika, gre za izjemno drago športno tekmovalno opremo (motočikli, tekmovalni konji), ki je posameznik ne zmora nabavljati sam. Povrh tega pa denimo zlasti oprema v motociklizmu izredno hitro zastareva, izraba je večja, kot bi si sploh lahko kdo mislil. Tako se vse vrti okrog denarja, česar tekmovalcem iz drugih držav ni treba, saj se lahko osredoto-

čijo predvsem in zlasti na tekovanja.

Visi državna zastava, vendar si sam...

»Tekmovalci pridemo na tekovanja na tuje kot predstavniki naše države. Pa smo tako nezaslišano sami! Sami se pripravljamo, sami opravljamo razne preglede pred tekovanjem in formalnosti v zvezi z njim itd. Vse je odvisno od tebe, vse si storil sam — pa vendar ob tvojem nastopu visi državna zastava...

Kategorizacija — vsi so nezadovoljni...

Ko razpravljamo o tem, kam kakšen tekmovalec sodi, vedno prihaja do razprtij. Vsakdo sam sebe uvršča višje, kot pa si objektivno sam zasluži. Stvar je zapletena: eno je, kaj si tekmovalec sam misli o svojih sposobnostih, drugo pa je, kaj objektivno dosega. Biti prvi v naših ožjih ali širših razmerah še ne pomeni, da si dober, boljši, najboljši v srednje evropskem, evropskem ali svetovnem razredu. Tako je tudi uspešnost »vrhunskost« nekaj sila relativnega.

Malo dobimo za vrhunski šport

Kljub tem pomislekom pa imamo precej športnikov, ki se upravičeno vračajo med vrhunske športnike — zanje pa — kot je omenil sekretar TKS Domžale, Marjan Gorza — iz republiških sredstev skoraj ne pride denarja. Kako v teh gmotnih zažgatah, ki so res izredno velike — preiti to stanje in zakoračiti naprej? V občini smo zmanjšali sredstva za investicije, kajti treba je zagotoviti obstoj in delo društev, ustanovljenih lani in letos. Tako novih investicij ne bo, sredstva za vzdrževanje so zmanjšana na minimum, računajo pa, da bodo nekaj za vzdrževanje športnih objektov dobili od SKIS-a.

Košarkarji, kotalkarji, strelci, lokostrelci...

Tudi v teh disciplinah, za katere so se oglašili posamezni predstavniki, gre za velik primanjkljaj sredstev. Dosežena je kvaliteta, denarja pa je komaj za sprotne aktivnosti ali pa še to ne.

Košarkarji — letos izjemno uspešni kar v vseh rangih od pionirskega do članskega — delujejo v izrazito skromnih razmerah, kotalkarjem je ogroženo delovanje do te mere, da si celo ploskve v hali ne morejo plačevati, strelci brez lastnega strelišča nimajo pravih perspektiv, lokostrelci pa tudi životarijo na robu obstoja...

Le petino prispeva družba...

Kot je povedal Ranko Cukrov, gre v našem, domžalskem primeru za izjemen primer, saj se kar naprej rojevajo nove in nove panoge, klubi, društva, vsakovrstni rangi tekovanja. Ob vsem tem lahko za stroške dela posamezne dejavnosti, društva ali kluba — družba prispeva le petino — t.j. 20 odstotkov denarja, 80 odstotkov t.j. štiri petine pa klubi, funkcionarji, tekmovalci sredstev ustvarijo, najdejo, zagotovo sami. Z vsemi mogočimi in nemogočimi oblikami izvenkлубskega dela...

Če bi denimo v katerikoli drugi družbeni dejavnosti tako zaprli »pipo« dotoka družbenih sredstev, bi pri priči zamrlo delo denimo šolstva, zdravstva, družbenih dejavnosti. Športniki pa so trdoživi in še kar razmeroma normalno delajo naprej. Ko so ocenili znesek, družbenega denarja, ki se suče v telesni kulturi, so prišli do zneska 350 milijonov novih dinarjev. V občini seveda.

Vrhunski šport — to je šport s profesionalnim odnosom

Vrhunskega športa brez profesionalizacije praktično ni več. Toda to besedo je treba jemati tako, da gre za profesionalen odnos športnika do obveznosti, ki jih vsakodnevno vrhunsko ukvarjanje s športom prinaša. V Sloveniji imamo približno 900 vrhunskih športnikov in ker je v klasifikaciji — kdo je kdo — in koliko pomeni — še nekaj zmede, bi bilo prav, da bi tudi v športu, podobno kot v

šahu, izdelovali t.i. rating liste. Tako bi bilo lažje presojeti, kaj je kdo dosegel, kje se v klasifikaciji po uspehih nahaja. Nesporazumov bi bilo manj in točno bi vedeli, kdo si trenutno na podlagi uspehov denar bolj zasluži...

Ko želimo strniti oceno po več ur trajajoči »okrogli mizi« športnih delavcev občine in republiških telesnokulturnih funkcionarjev lahko vidimo, da je pravzaprav množičnost, obilica vsakovrstnih organiziranih panog športa, od katerih vsaka zahteva svoja sredstva — svojevrstna »cokla« vrhunškega športa in za zajetnejšo gmotno podporo zanj. V republiki smo sicer izdelali listo 15 prednostnih športov, prednostne panoge imamo tudi v občini vendar velja: dokler bomo tako, še dolgo ne bomo sposobni, da bi izdatnejše podprli niti množični šport kaj šele v vsakem pogledu finančno izredno zahtevni financiranje vrhunškega športa.

Broja

Nov uspeh naših športnikov:

Domžalski karateisti obranili prvo mesto

V nedeljo, 25. novembra je Karate klub Domžale organiziral že tradicionalni ekipni turnir Sankukai stila. Sodelovalo je 12 ekip iz vse Slovenije.

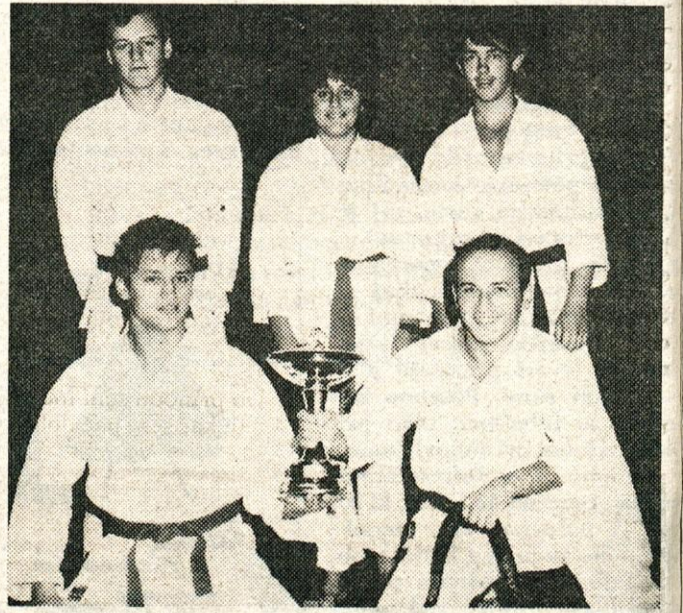
Vse ekipe so se zagrizeno borile za preboj med najboljše, zato je imel tudi dr. Goršek (KK Domžale) dovolj dela z oskrbo manjših poškodb. Domžale so na turnirju sodelovale kar z dvema ekipama, kar kaže na veliko število dobrih tekmovalcev.

Seveda je imela močnejša prva ekipa več sreče. Z veliko točkovno prednostjo je premagala vse svoje nasprotnike in pokal je že tretje leto ostal v Domžalah.

Rezultati: 1. Domžale, 2. Mengeš, 3. Kočevje in Jarše.

Kot vidimo, so kar tri ekipe med prvimi štirimi iz domžalske občine. To je praktično potrditev dobrega dela vseh trenerjev v občini, ki zelo aktivno sodeluje s tehničnim mentorjem Sankukai stila Vladom Paradžnikom.

In še sestava zmagovalne ekipe: Slavko Šrotar, Darko Kotar, Robert Strehar, Franci Sedlar in Andreja Potočan.

Zmagovalna ekipa karate kluba Domžale z osvojenim lovoričkom. Spredaj: Slavko Šrotar in Darko Kotar. Zadaj: Robert Strehar, Andreja Potočan in Franci Sedlar.

Še je čas za prijave:

Trim liga v odbojki in košarki

ZTKO Domžale, svet za športno rekreacijo, prireja v času od 25. novembra 1987 do 30. marca 1988 občinsko trimsko ligo v odbojki in košarki, ki bo potekala v domžalski hali.

Igralni termini za obe ligi bodo ob sredah in sicer od 18.—22. ure.

Ekipe se morajo prijaviti do 16. novembra 1987, pred tekmovanjem pa je treba plačati prijavnino. Le-ta znaša za odbojko 40.000 din na ekipo, za košarko pa 65.000 din. Znesek prijavnine je treba nakazati na žiro račun ZTKO Domžale številka 50120-678-41539.

Na podlagi prijav in žrebanja bodo izdelali razpored in urnik. Ob koncu tekmovanja bodo finalistom razdelili pokale ZTKO, vse sodelujočim ekipam pa bodo razdelili diplome. Zaključek tekmovanj in podelitev bo v soboto, 2. aprila 1988, uro pa bodo objavili kasneje.

Samo resnost, strokovnost in delo z mladimi rodijo uspehe

Pogovor s trenerjem NK Domžale Vladom MLADENOVICEM, ki je uspel iz lanske ekipe, ki se je krčevito borila za obstanek, ustvariti moštvo, ki se bori za vrh...

Kar nekaj trenerjev se je že izmenjalo v letih, ko človek spremlja delo v nogometnem klubu Domžale. Težko bi ocenili, da prej ni bilo volje, hotenja doseči kaj več. Vendar je šele s prihodom Dimitrija Srbuja v Domžale in sedaj Vladana Mladenovića delo postavljeno na prave, strokovne osnove.

VLADAN MLADENOVIC je Beograjčan, z rojstno letnico 1937. Nogomet je začel igrati leta 1950 v Crveni zvezdi, kjer je ostal 6 let in prešel vse sekcije do članske ekipe. Bil je član šampionske ekipe, skupaj s Šekularcem, Kostićem, Mitićem, Bearo, Stankovićem. V Slovenjo je prišel leta 1962, potem ko je bil še nekaj časa v Budućnosti in OFK Beogradu. Ljubljana, Olimpija. Napadalec brez primere! Steber ekipe! Danes višji nogometni trener v NK Domžale. Kot vsega, česar se je lotil, je tudi pri tem delu z dušo in srcem. In še več! Tu je razgovor z njim o njegovem delu v Domžalah.

Zvest nogometu

Vedel sem, da bom ostal v nogometu.

Prvi klub, ki sem ga treniral, je bil Triglav iz Kranja. Medtem se je zvrstilo že kar nekaj ekip, ki sem jim skušal dati svoje znanje.

To je izredno nevhvaležen kruh, eden najtežjih! Vedno si na robu živčnega zloma, sredi razprtij, govoric, intrig. Vendar: ljudje imajo nogomet radi...

Nogomet mi pomeni vse. Tudi ponoči, kadarkoli, razmišljam o njem. Denimo tudi o tem, kako motivirati igralce. Tudi to je sestavni del vodenja ekipe. Veste, čeprav ne boste verjeli, najlaže je voditi, pripravljati ekipo na treningu. Sicer pa je ostalo »vodenje« ekipe neznansko težavno delo. Treniranje, priprava na taktično-tehnične naloge, psihološka motivacija in še sto drugih stvari čaka trenerja.

Organiziranost klubov — cokla razvoja slovenskega nogometa

Drugje po svetu, pa tudi v naših drugih republikah vsak

dela svoje, pri nas (v organizacijski nemoči klubov) trener mora delati vse. Pa še t.i. portoroški sklepi so napravili svoje, ko so le posamezniki znali preferirati svoje panoge in jim izboriti boljši položaj kot so si ga znali drugi.

Spoštovanje do igralca

Četudi mi včasih zavre, nikoli doslej nisem žalil svojih igralcev. Žaljenje kaže tudi na raven kulture, slabo pa vpliva na psihozo v ekipi. Sicer pa smo si drugačni: eden od drugega...

Motivirati igralca, da pokaže svoje najboljše znanje...

Pravzaprav je del psihološke priprave ekipe, da znaš vzpodbuditi igralca, da pokaže na terenu v največji in najboljši meri vsak svoje specifične kvalitete. To pomeni igrati brez velike treme, brez krčja, igrati optimalno.

Na terenu zahtevam spoštovanje dogovorov, spremljam predvsem uresničevanje dogovorjenega.

Ob prihodu sem med igralci dobil, kar sem pač dobil. Obli-

kovala se je skoraj docela nova ekipa. Igralci se celo niso poznali, zato je treba časa, da pridejo do svoje igre.

Menim, da ekipa še ni dala vsega od sebe. Z nekaj igralci, ki so še potrebni, bomo prišli v igri še dalje. Zelim, upam, hočem...

Pristaš sem stališča, da mora ekipa dihati kot ena, da vsi igrajo obrambo in vsi napadalno. Ekipa je lahko uspešna le s takó zasnovano koncepcijo.

Vem, da prihaja in bo prišlo do oscilacij, ko se pač zgodi, da je ekipa kdaj pa kdaj nadigrana. Vendar dihati mora kot ena, igrati tako, da vsi, ki so vključeni v igro, uživajo. No, včasih je ob porazih težko...

Igralski kader

Solide igralce imamo, vendar bo potreben še kakšen. Nikoli se ne zadovoljujem z doseženim, tako da so moje ambicije tudi v Domžalah večje, vsekakor ne usmerjene na kratek rok.

Zaenkrat sem dogovorjen za delo dveh let. Želja pa mi je, da bi delal dlje.

Znan sem kot trener, ki se popolnoma indentificira z ekipo, ki živim za svoje igralce. Nogomet je moje življenje.

Nisem pristaš le »sredine tabele«, skušam delati tako, da bi bili kot ekipa pod vrhom. Da bi to dosegli, nam v NK Domžale manjka srednji napadalec, ki bi znal v sredini napada dajati gole. Tak izredno kvaliteten in sploh »velik« igralec je Novak, ki pa je žal poškodovan in v teh dneh že k sreči uspešno operiran. To je igralec, ki ga naša ekipa še kako potrebuje. Upamo, da bo uspešno in kmalu okreval.

Mladi in še enkrat mladi...

V klubu v zadnjem času dajemo veliko pozornosti delu z mladimi. Z mladinci dela v klubu Jančigaj, z mlajšimi kategorijami pa še s pionirji C — Smon, s pionirji B — Smerdel, s pionirji A — Deisinger, s kadeti — Velajdič.

Treningi, treningi...

Skupaj je v treningu približno 130 igralcev.

Med mladimi je mnogo zelo talentiranih, tako da je v bližji perspektivi moč pričakovati več domačih igralcev tudi v članski ekipi.

Pri delu s člansko ekipo mi pomaga Velajdič, občasno pa Jože Smerdel, ki uspešno opravlja specialne kondicijske treninge. Tehnični vodja ekipe je Karlo Pest.

Propaganda, obisk...

Moram reči, da bi morali več napraviti za propagando našega dela, da bi bila publika

Delo v domačinskem nogometnem klubu so vnovič v večji meri usmerili na mlajše kategorije, tako da je moč pričakovati v doglednem času večje število domačinov tudi v članskem moštvu.

bolj seznanjena z njim. Sicer pa tudi z obiskom nisem preveč zadovoljen; prav bi bilo, če bi se vendarle vsaj malo povečalo zanimanje za naše tekme. Res pa je, da letos jeseni nismo imeli sreče z vremenom...

Tako. To je bil kratek pogled v delo nogometnega trenerja domžalskih nogometašev Vladana Mladenovića. Kaj naj mu zaželimo?

Disciplino ekipe, delavnost, čim manj prepirljivih treningov na igrišču in izven njega, dobre živce, organizirano delo v upravi, zdravega napadalca Novaka, zdravlje pa velja zaželeleti tudi tebi, trener Vladan. Izdržati bo treba! Marsikaj! Navajen si!

Veliko uspehov z ekipo v naših Domžalah!

Brojan

Domžalska alpinista spet v Patagoniji

V nedeljo, 25. 10. sta na skrajni južni del Južne Amerike odpotovala znana domžalska alpinista Silvo Karo in Janez Jeglič. V Patagoniji nameravata preplezati novo smer prek 1.600 m visoke južne stene granitnega stolpa Cerro Torreja (3.128 m), ki v alpinističnih krogih velja za enega najtrših plezalskih orehov južne poloble.

Stena je izredno gladka, monolitna, ves čas zelo pokončna, njena srednja tretjina pa je celo ves čas previsna. Razpoke in žlebovi so redki, pa še tisti, ki so, so zaliti z ledom, običajno pa prek njih bobniijo kamniti ali ledeni plazovi. Gora bi bila težaven plezalski cilj tudi v zmernejših podnebnih razmerah, v Patagoniji pa zahtevnost vzponov do skrajnosti povečajo nemogoči vremenski preobrti. Mraz, orkanski vetrovi, ledeni dež, snežna neurja, padajoče kamenje in led spreminjajo plezanje v tamkajšnjih stenah v krut boj za preživetje, pri katerem ni ničesar podarjenega.

Plezanja v stolpih Patagonije se lotevajo le najbolj prekaljeni in sposobni alpinisti, vsak uspeh v teh gorah pa šteje v alpinističnih krogih za vrhunsko dejanje in dosežek, ki bo zapisan na vidnem mestu alpinistične zgodovine. Italijani, Francozi in Poljaki, ki so uspeli v teh vršacih, so v svojih deželah postali malodane narodni junaki. Pri nas pa gredo takšni podvigi žal kar nekako neopazno mimo nas, v pozabo.

Prav Silvo in Janez sta s svojim prijateljem Frančkom Knezom naredila največ od vseh alpinistov, ki so se do zdaj poskušali v Patagoniji. Fanta sta stara znanca tamkajšnjih vrhov, saj sta zdaj tam že četrtri. V prejšnjih treh poskusih jima je vedno uspelo preplezati vsaj po eno novo smer na katerega od patagonskih velikanov. Leta 1983 sta kot člana domžalske odprave, ki jo je vodil Stane Klemenc, skupaj s Frančkom Knezom preplezala vzhodno steno Fitz Roya, konec leta 1985 sta bila člana močne slovenske odprave, ki se je v začetku leta 1986 povzpela na Cerro Torre, konec lanskega leta pa sta bila skupaj s Frančkom uspešna še na Torre Egerju.

Vsi omenjeni vzponi spadajo med najtežje v Patagoniji, z njimi pa je Jugoslavija postala najuspešnejša med državami, katerih alpinisti se poskušajo v tamkajšnjih stenah. Drugače pa nas po številu odprav v ta konec sveta daleč prekašajo Italijani, sledijo pa jim Američani, Francozi, Argentinci in Poljaki. Prav za letos poročajo, da je okrog patagonskih vršacev prava gneča.

Na vrh Cerro Torreja zdaj vodijo štiri smeri, od tega, kot smo že zapisali, tudi ena slovenska. Zda se bosta Janez in Silvo poskusila z južno steno, ki kljub poskusom več italijanskih odprav, še ni preplezana. Steno sta si ogledovala že med prejšnjimi odpravami in menita, da sta našla ključ za vzpon prek nje. Zanašata se na svoje poznavanje tamkajšnjih razmer in na hitrost plezanja. S seboj sta vzela 500 m statičnih vrvi s katerimi

bosta opremila prvo tretjino stene. Te vrvi jima bodo omogočale vračanje pod steno in čakanje na primerno vreme. Menita, da bosta za vzpon na vrh potrebovala 5 do 6 dni. Ko jima bodo vremenske razmere dovolile, bosta skušala v enem zamahu preplezati steno. Računata, da bosta s fiksnimi vrvmi lahko opremila steno do tja, kjer se prevesi v previsne plošče. Od tam ju bo čakalo težavno plezanje brez možnosti umika. Sestop bo mogoče le še prek vrha. Kljub zahtevnemu plezanju pa jima bo druga tretjina stene nudila vsaj malo varnosti, saj bodo izstrelki padajočega kamenja in ledu zaradi previsnosti leteli preko njiju. Ocenjujeta, da bosta morala v tem delu stene nekajkrat prespati v visečih mrežah. Vso hrano in dodatno opremo bosta vlačila za sabo v transportni vreči, v kateri bosta lahko imela za 50—60 kg stvari. Zadnja tretjina stene ni več previsna, zato pa se bosta tam spet spopadla s snegom in ledom, še zlasti pa z vršno snežno kapo, ki prekrija vrh. Sestopala bosta po enem od razov, ki obkrožajo južno steno. Računata, da bosta v zgornji tretjini stene plezala hitreje, čeprav ledena goba, kot alpinisti imenujejo ledeno pokrivalo Cerro Torreja, nudi tehnično zelo zahtevno ledno plezanje.

Iz izkušenj fanta vesta, da so obdobja lepega vremena v Patagoniji zelo kratka. Menita, da bi za uspeh potrebovala vsaj 5 dni lepega vremena. Ko se bo ponudila prilika, bo odločala hitrost. Da bi bila čim lažja, kar precej vpliva na hitrost plezanja, bosta količino opreme, ki jo bosta lahko vzela s seboj v steno, skrčila na minimum. To seveda povečuje tveganje, njen podvig pa je bolj tvegan tudi zato, ker sta v moštvo le dva. Gibanje dvojne naveze je hitrejše, vendar je pri tem vsaka napaka lahko usodna. Vse bo odvisno le od njiju. Da bi pridobila na času, bosta skušala najeti helikopter za prevoz opreme pod steno. Tam bosta v sneg izkopala luknjo, ki bo njunočasno bivališče in skladišče.

Takšne snežne luknje so dvorezen meč. Iz izkušenj s prejšnjih odprav vesta, da jih pogosto zatrpajo snežni plazovi, vendar pa omogočajo hiter vstop v steno in začetek plezanja.

Menimo, da alpinista dobro vesta v kaj se spuščata, saj imata obilo izkušenj, ne le iz Patagonije, temveč tudi iz drugih gorstev: iz domačih sten, Centralnih Alp, Dolomitov, Severne Amerike, Himalaje in Karakoruma. Silvo Karo je tudi prvi alpinist iz naše občine, ki je stal na vrhu višjem od 8.000 m. Fanta imata s seboj tudi kamero in bosta o svojem podvigu posnela tudi film. Upamo, da jima bo odprava uspela in da bosta imela srečo z vremenom in drugimi pastmi, ki ju čakajo v steni. Saj pravijo: »Sreča je na strani pogumnih!« Poguma pa fantoma ne manjka.

Miro Štebe

Odpravo so omogočili:

- Can Can Club Ihan pri Domžalah,
- Papi Sport Trieste,
- KOTG Planinska zveza Slovenije,
- PAP Ljubljana,
- IS Skupščine občine Domžale,
- VRPLET Flere Domžale,
- DEUTER (ZRN),
- Samas (Italy),
- Sanmarco (Italy),
- Feromoto Maribor,
- Televizija Ljubljana,
- PD Domžale,
- AIR France,
- TERMIT Domžale,
- Color Medvode,
- Tosama Domžale,
- Petzl (France)
- Ljubljanska banka Domžale,
- Galant Ljubljana,
- OK ZSMS Domžale,
- ARS inženiring,
- Controlmetik, Vlado Boben,
- Droga Portorož,
- Astra interna banka,
- VTOZD Biotehnična fakulteta,
- Helios Domžale,
- Juhant Aleš in Milan - Transportne naprave,
- Grčar, Strojenje kož, Dragomelj,
- Stol Kamnik,
- Induplati Jarše,
- Toko Domžale,
- Diskoteka Slovenija,
- ČGP Delo,
- AO Jesenice,
- Likar Domžale,
- Trim bar Januš,
- Minuta Repovž,
- Optika Skofic,
- Kalimero Domžale,
- Metulj Domžale,
- Astra Veletrgovina,
- Veletekstil TOZD Maloprodaja,
- SCT Interna banka.

Ekipa NK Domžale v sezoni 1987/88. Trener Vladan Mladenović v drugi vrsti prvi z leve.

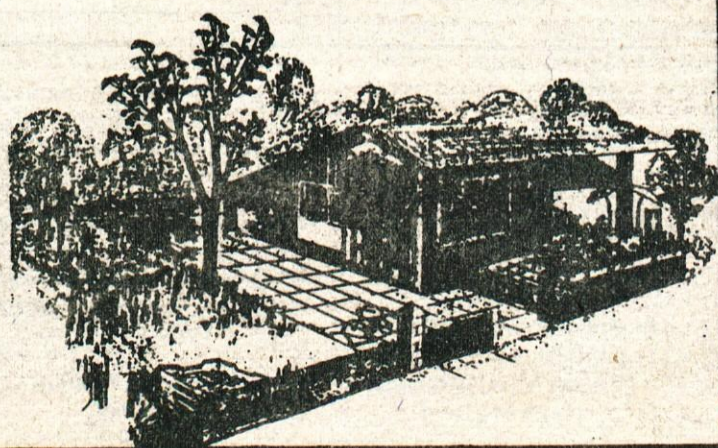
P CELEBRNI IZDELKI VINKO PUČKO VIR PRI DOMŽALAH, Šaranovičeva 10

NI VSE NOTRAJNA OPREMA. PRAVEGA GOSPODARJA SPOZNAŠ PO UREJENI OKOLICI HIŠE.

TUDI NA VAŠEM DVORIŠČU ALI VRTU BO LEPŠE, ČE SE BOSTE ODLOČILI ZA:

- VREME ROBNIKE
- TILAKOVCE
- PRAJNE PLOŠČE Z VZORCEN ALI BREZ
- CVELIČNA KORITA
- MONTAŽNE KOMPONIRKE
- STOLJALA ZA KOLESA
- ELEKTRNE ZA OGRAJNE STEBRE

OGLASITE SE NA VIRU PRI DOMŽALAH, ŠARANOVIČEVA 10. ARTIKLE SI LAHKO OGLEDATE VSAK DAN OD 8h do 17h

Mali oglasi

Ugodno prodam štedilnik (2 plin, 2 elektrika) in otroško posteljico. Prelovšek, Podrečje 5.

Ugodno prodam raztegljivo posteljo in dva fotelja. Tel.: 723-277.

Iščemo varstvo za 4. letnega dečka na našem domu. (Stanovanjska hiša na Rojah.) Tel.: 723-038 proti večeru.

Prodajam kuhinjski štedilnik Küpersbusch rabljen eno sezono. Tel.: 831-081 popoldne.

Prodajam dobro ohranjen pralni stroj po ugodni ceni. Grofelnik, Ljubljanska 76, Domžale.

Pevce Drago, Izolacije, Kovičeva 11, Domžale razpisuje štipendijo za šolanje v srednjem usmerjenem izobraževanju — ekonomska smer za II. letnik. Interesenti naj se javijo v pisni obliki na zgornji naslov.

Dajem inštrukcije iz matematike za vse razrede osnovnih in srednjih šol. Tel.: 737-556.

Mlajše urejeno dekle pride v večernih urah na dom varovat otroke. V primeru potrebe pokličite na tel.: 737-556.

Dvosobno lastniško stanovanje v Kamniku zamenjam za manjše in doplačilo. Tel.: 832 870.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 737 278.

Servis in montaža oljnih gorilnikov. AVGUŠTIN Rajko, Koželjevo nabrežje 2, Mengeš. Tel.: 737 136.

Prodajam dobro ohranjen 180l hladilnik z zmrzovalnikom. Oražem Janez, Trnjava 25 pri Lukovici.

Samski moški išče v Domžalah ali bližnji okolici ogrevano sobo s uporabo kopalnice. Možnost delnega predplačila. Zaželen zasebni vhod, ki ni pogoj. Šifra »Rezen«.

Klic v sili ...

Vrnite kolo, ki ste si ga »sposodili« izpred stavbe DPO na Ljubljanski 70!

Ne jokajte na mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, spomnite se, kako trpel sem in večni mir mi zaželite. (Narodna)

V SPOMIN

FRANCA BERNOTA st.
iz Sp. Praproč št. 21

Mineva dolgo leto dni, odkar nauje za vedno zapustil ljubi mož, ati, brat in stric.

Vsem, ki se ga spominjate in mu prižigate svečke ter stojite ob njegovem preranem grobu, iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi naše ljubljene mame

MARIJE MAJDIČ
10j. Smrkolj po domače
Štefanove mame iz Učaka
pri Trojanah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje, ter spremstvo na zadnjo pot naše mame.

Iskrena zahvala velja Rajku Keršiču za tople poslovilne besede, pevcem za ganljivo petje, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem in vsakomur posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadni izgubi drage mame

LEOPOLDINE URBANIJA

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, ki ste mamo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot!

Hvala za izrečena sožalja in darovano cvetje!

Posebna zahvala še DO Napredku Domžale, društvu upokojencev Moravče in Zvezi borcev za poslovilne besede!

Hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Najlepša hvala tudi sosedom za takojšnjo veliko pomoč v težkih dneh.

Vsi njeni.

V SPOMIN

V septembru je minilo leto dni, odkar nas je zapustil naš mož, ata, sin in stari ata

IVAN REMS

Vsem, ki se ga spominjate in obiskujete njegov grob, iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega brata in strica

JANEZA HRIBARJA
Laznkovega iz Lukovice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom za pomoč, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo pevcem in g. župniku za opravljen pogrebni obred ter tov. Cerarju za poslovilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše dobre žene, mame in stare mame

FRANČIŠKE KOKOVEC

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in prijateljem za cvetje, izrečena ustna in pisna sožalja ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Vsem iskrena hvala!

Mož Tone, hčerka Olga, vnuk Dejan in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža in očeta

FRANCA SUŠNIKA
obrnika iz Krašnje

se zahvaljujemo vsem prijateljem za vse tople besede, sočustvovanje in darovano cvetje. Še posebej se zahvaljujemo vsem sosedom za nesebično pomoč v teh težkih trenutkih. Hvala vsem lovskim in gasilskim društvom ter praporščakom za spremstvo na zadnji poti, pevcem iz Lukovice za prelepo zapete pesmi ter govornikom LD Lukovica, GD Krašnja in KS Krašnja za poslovilne besede.

Hvala gospodu župniku za obisk na domu in lepo opravljen obred. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremljali na njegovi zadnji poti.

Vsi domači.

ZAHVALA

Ob nenadni boleči izgubi mojega dobrega moža

JOŽETA GERKMANA

se toplo zahvaljujem vsem, dobrim sosedom, prijateljem in znancem za vso pomoč, izrečeno sožalje ter poklonjeno cvetje in vence. Posebno se zahvaljujemo dr. Mariji Šiška za njeno skrb, nego in takojšnjo pomoč ob tej težki izgubi. Prisrčna hvala tudi tov. Angelci in Ivanu Deržičevima, ki mi vsestransko pomagata in mi stojita ob strani v teh hudih dneh. Iskrena hvala pevcem Prvega slovenskega pevskega društva Lira iz Kamnika in profesorju dr. ing. Albertu Čebulju za ganljive besede slovesa. Hvala nosilec praporov in Zvezi borcev Jarše Rodica in vsem, ki ste mojega dragega moža spremili na zadnjo pot. Zahvaljujem se tudi gospodu župniku iz Radomelj za lepo opravljen pogrebni obred. Vsa-kemu posebej in vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Helena Gerkmánova

Ata, ljubil si zemljo, ljubil si dom; in v pozno jesenskem dnevu, odšel si v večni dom.

V SPOMIN

22. novembra mineva žalostno leto tihe bolečine in praznine. ko nas je nepričakovano, sredi dela zapustil naš dragi in dobri mož, atek in stari ata.

MIHA OREHEK
iz Žej pri Dobu

Hvala vsem, ki se ga spominjate in stojite pri njegovem preranem grobu.

Njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti

FRANCKE ŠKRLEP
iz Depale vasi 43

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, nam izrekli sožalje in darovali cvetje. Prav tako iskrena zahvala g. župniku za opravljen poslovilni obred.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Po dolgi boleznij je prenehalo utripati plemenito srce našega dragega strica, svaka in brata

VALENTINA HRIBARJA
iz Trnjave 11

Ob tej priliki se želimo zahvaliti vsem dobrim sosedom, vaščanom, sorodnikom in znancem za podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala velja sosedu tov. Francu Oražmu za nesebično pomoč dr. Pippu za dolgoletno zdravljenje in g. župniku iz Krašnje za lep pogrebni obred.

Vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega očeta, starega očeta in brata

IVANA VIDERGARJA
iz Prevalje 4

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

FRANČIŠKE KOSIRNIK
iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom, g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, moškemu pevskega zboru iz Mengeša, gasilskemu društvu Trzin, sodelavcem iz Mercatorja Mlake-Trzin, Domu počitka Mengeš in vsem, ki ste ji darovali toliko cvetja in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsem še enkrat hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame, stare mame, sestre in tete

ANTONIJE ŠLIBAR
rojene Bevc

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

JOŽEFE UČAKAR
roj. Kokalj iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste v teh težkih trenutkih sočustvovali nami, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo spremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi g. K. planu za lepo opravljen cerkveni obred ter pevcem zapete pesmi.

Žalujoci: sinova Jože in Sta- ter hči Ani z družinama ostalo sorodstvo.

znancem, ki ste jo tako številno spremili na njeni poslednji poti, ji darovali cvetje, ter nam pisno ali ustno izrazili sožalje. Zahvaljujemo se osebju zdravstvenega doma Domžale, UKC Ljubljana, Papirnici Kličevu, Zvezi borcev, Stobljanskemu oktetu, domžalskemu župniku gospodu Balohu, Miru Šlibarju za lepo opravljen pogrebni obred.

Še enkrat vsem in vsakemu posebej naša iskrena hvala. Žalujoci: mož Janko, hčer Slavica, sinova Jani in Tone družinama.

Domžale, Dob, Rafolče, Im- vica, Celje, Ihan, Umag.

popravila, čiščenje, mazanje vseh vrst
šivalnih strojev

TINE KLANČAR

VIR, ČUFARJEVA 6
61230 DOMŽALE

Tel.: (061) 723-324

ELEKTROMEHANIKA

SKOK ANTON

61234 Mengeš
Loka - Na Gmajni 4

Tel. (061) 737-559

Foto Reparišček Mengeš

ODPRTO:
vsak dan
od 14. do 18. ure
— sobota od 9. do 12. ure.

ZA OBISK SE PRIPOROČAM!

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sovaščanom, sorodnikom, znancem in sodelavcem Papirnice in Mlinostroja, ki so nam pomagali, izrekli sožalje, darovali cvetje ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo g. župniku za lepo opravljen cerkveni obred.

Sinova Janez in Milan z družino.

**LJUBLJANSKA BANKA
BANKA DOMŽALE**

Na podlagi 12. člena Pravilnika o delovnih razmerjih in sklepa komisije za delovna razmerja LB — Banka Domžale z dne, 8. 10. 1987.

**LJUBLJANSKA BANKA
BANKA DOMŽALE**

OBJAVLJA

naslednja prosta dela in naloge za nedoločen čas

I. Oddelek splošnih poslov
— čiščenje poslovnih prostorov

Pogoji: — končana osnovna šola
— šest mesecev delovnih izkušenj
— osebni dohodek 200.000,- din

Kandidati naj vloge oddajo v Oddelek splošnih poslov LB — Banke Domžale v roku 8 dni po objavi. Izbira bo opravljena v 20 dneh po preteku roka za prijavo. Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 30 dneh po preteku roka za prijavo.

ELEKTRONIKA CENTER
Kidričeva 5
DOMŽALE

RTV SERVIS VIDEO
POOBLAŠČENI SERVIS ISKRA

POPRAVILO RADIO - TV: GRUNDING - ITT
KÖRTING - GORENJE - E I N I Š

Izdelava elektronske krmilne logike za različne obdelovalne stroje in signalne naprave po naročilu - KIMBALL SYSTEMS - TEHNIČNO ZASTOPSTVO.

Uradne ure: 10.—12. in 16.—18. ure.
Kidričeva 5, 61230 Domžale. (Nasproti tovarne Univerzale.)

dipl. ing. elektronike
Slavko ŠOROTAR

**ZIMSKI DELOVNI ČAS
NA ODLAGALIŠČU V DOBU**

Krajane Domžal in okolice obveščamo, da je s 1. novembrom 1987 uveden zimski delovni čas na odlagališču odpadkov v Dobu.

Odlagališče bo odprto vsak dan od 6. do 18. ure, ob sobotah od 6. do 14. ure in ob nedeljah zaprto.

Krajane prosimo, da upoštevajo delovni čas odlagališča, sicer ne bodo imeli kam odložiti pripeljan odpadni material.

KD »Franc Bukovec«
Vir

VABI

na tradicionalni glasbeni večer z naslovom
»NOCOJ BO PA EN LEP VEČER«

v soboto, 21. 11. 1987 ob 19. uri
v nedeljo, 22. 11. 1987 ob 17. uri

Oddajo bo vodil Milan Krapež.

Nastopajo mladi amaterji.
Prireditve bo v Delavskem domu na Viru.

Sveče, sveče!

Tomaž Gregorinčič, Svečarstvo, Prešernova 3, Domžale (Pri Urbanija) nudi vse vrste nagrobnih in okrasnih sveč po ugodnih cenah, ki so nižje kot v trgovini.

Sveče lahko kupite vsak dan od 8.—15. ure.
Ob sobotah pa od 8.—12. ure.

**OBVESTILO DELAVCEM
ZAPOSLENIM PRI DOMŽALSKIH
OBRTNIKI**

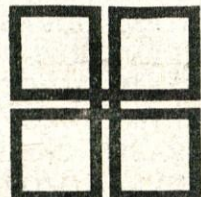
Za delavce pri obrtnikih organiziramo brezplačni ogled zabavno-glasbene prireditve z naslovom:

»NOCOJ BO PA EN LEP VEČER...«

ki jo organizira kulturno društvo »Franc Bukovec« z Vira pri Domžalah.

Brezplačne vstopnice lahko dobite za predstavo, ki bo v nedeljo, 22. novembra ob 17. uri, pri vходу v dvorano delavskega doma na Viru.

**BREZPLAČNI VSTOP VELJA SAMO ZA
DELAVCE ZAPOSELENE PRI OBRTNIKI V
DOMŽALAH.**

induplati

Industrija platnenih izdelkov INDUPLATI r.o.
Jarše, p. Domžale vabi k sodelovanju

VEČ DELAVK oz. DELAVCEV

za delo v proizvodnih obratih v Jaršah in Radomljah (tkanje tkanin, sukanje, predenje, dvojenje in šivanje tkanin).

Kandidati morajo imeti uspešno končano osnovno šolo, zaželen pa je končan srednji ali skrajšan program usmerjenega izobraževanja tekstilne smeri.

Bodočim novim sodelavcem nudimo:
— organizirano uvajanje v delo
— možnost za dodatno izpopolnjevanje
— stimulativne osebne dohodke
— solidno raven družbenega standarda (pomoč pri reševanju stanovanjskih vprašanj, povračilo stroškov prevoza na delo in z dela, topel obrok med delom, možnost letovanja v počitniških domovih v Umagu in na Mali planini ter zdravstvene storitve v obratni ambulanti).

Zainteresirane kandidate vabimo, da se v zvezi s podrobnejšimi informacijami oglasijo v naši kadrovski službi, bodisi pisno ali telefonsko na naslov: INDUPLATI r. o. Jarše, p. Domžale, Zg. Jarše 21 — 61230 Domžale, tel. št.: 721 911.

Informacija iz Dimnikarstva Ljubljana:

Dimnikarji pridejo tudi popoldne!

Dimnikarstvo Ljubljana je pripravljena opravljati dimnikarske storitve izven rednega delovnega časa, ki sicer traja od 6. do 14. ure tudi v popoldanskem času, spremeniti delovni čas najmanj enkrat tedensko, lahko tudi dvakrat tedensko, če bo seveda dovolj naročil za opravljanje dimnikarskih storitev v popoldanskem času.

Vsa gospodinjstva obveščamo, da je možnost koristiti dimnikarske storitve tudi v popoldanskem času po predhodnem naročilu po telefonu 312 286. Po telefonskem, lahko tudi pismenem sporočilu, vas bo dimnikarski delavec obvestil z obvestilom, kateri dan v tednu, v popoldanskem času bo prišel opraviti zahtevano dimnikarsko storitev tako, da ga boste lahko pričakali in mu omogočili opraviti nemoteno naročeno storitev.

Zavedamo se namreč, da je verjetno mnogo občanov, ki dimnikarske storitve nujno potrebujejo, a jih v dopoldanskem času, zaradi raznih obveznosti, ne morejo koristiti ob rednih dimnikarskih obhodih.

Zaračunavanje naročenih popoldanskih storitev bo po enakih storitvenih cenah kakor pri rednih obhodih, ki se razlikujejo od nujnih naročil.

Servis športne opreme

Kupite, prodajte, zamenjajte!

Jure Podgoršek, Domžale, Masljeva 6 ima v svojih prostorih tudi komisijsko prodajo rabljene športne opreme. Ker je pred durmi zimsko obdobje, je ta čas postala še posebej zanimiva prodaja rabljene zimske opreme, smučl, pancrjev, vezi, palic. Starši odraščajočih otrok in sploh vsi, ki bi želeli zamenjati, prodati ali kupiti opremo ali del opreme, to lahko store v Servisu Jureta Podgorška v bližini prodajalne Kurivo v Domžalah. Odprto je vsak dan od 9. do 12. ure in 15⁰⁰. do 19. ure.
Ob sobotah pa od 9. do 12. ure.

Elektron

Audio - video - avtomatika

REPOVŽ ROMAN

KIDRIČEVA 11

61230 DOMŽALE

tel.: 061 / 721 - 083

Napredek TOZD Prehrana obvešča:

Dežurstvo v prazničnih dneh

Potrošnike obveščamo, da bo v torek, 1. decembra 1987 odprta dežurna trgovina SP KIDRIČEVA, Domžale in sicer od 8. do 12. ure.

Pred dnevi so ob znanem lokalu MINUTA odprli Audio Video Studio Borisa Knapa (na sliki). Usluge, ki jih ponuja so več ali manj znane: audio in video pač...

**Fuggarjev atelje
in galerija**

Ob ulici Ljuba Šercerja v Domžalah vis à vis Zdravstvenega doma Domžale že nekaj časa lahko opazamo zanimivo gradnjo. Gre za paviljon domžalskega akademskega slikarja Danijela Fuggerja, ki doslej ni imel ustreznih delovnih pogojev. Z novo gradnjo si umetnik take pogoje zagotavlja, hkrati pa Domžalčani prihajajo do novega razstavišnega prostora — galerije, ki je po lokaciji pravzaprav izjemna.

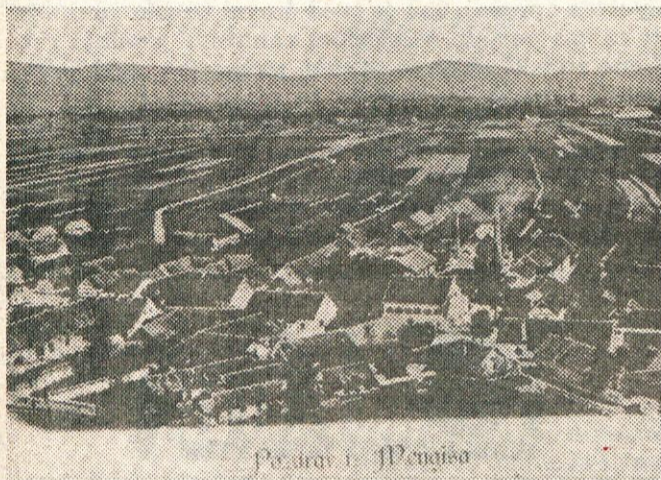
Umetnik zastavlja gradnjo z dolgoročnimi likovnimi angažmaji, saj je svoje umetniško delo zastavil skoraj v celoti na principu, da bo s svojimi slikarskimi deli omogočil nadaljevanje in dokončanje gradnje.

Dela izvaja GP Beton Zasavje, TOZD Domžale, projekt za paviljon je delo dipl. ing. arh. Vojteka Ravnika in dipl. ing. arh. Radisava Popoviča. Nadzorni organ pri izvrševanju gradbenih del je dipl. ing. arh. Ivo Kranjc.

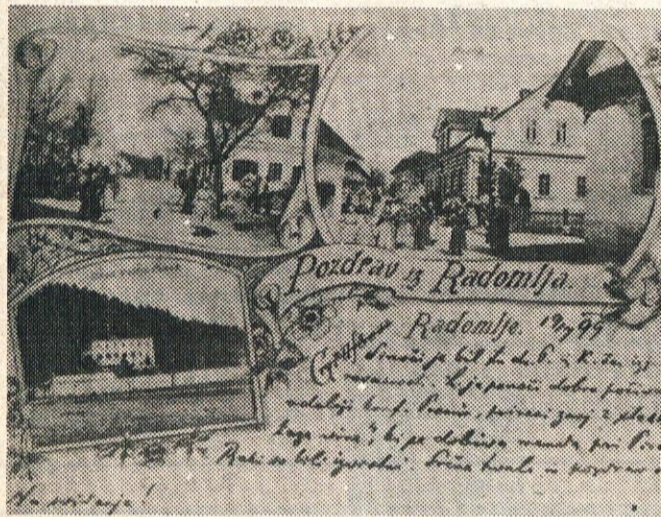
Domačini, akademskemu slikarju Danijelu Fuggerrju želimo, da bi pogumen, sicer zasebni projekt, čimprej uresničil.

B. M.

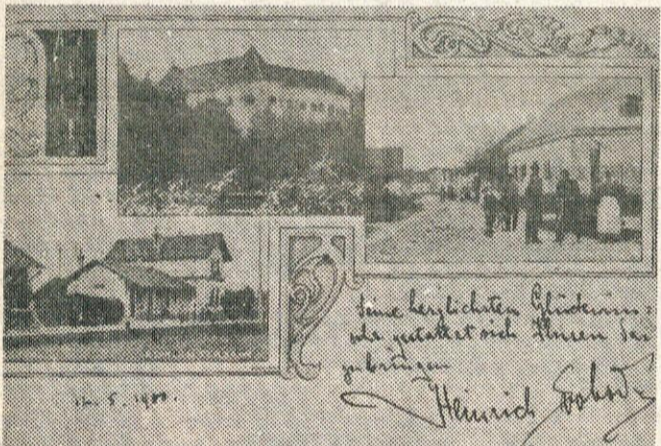
Stare razglednice še prihajajo

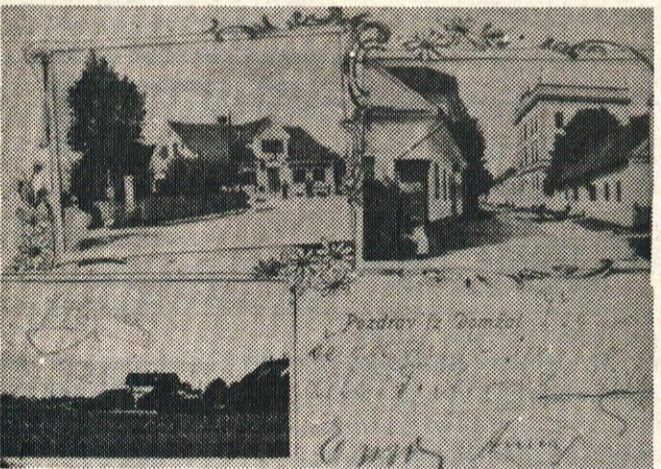
Stare razglednice prihajajo... Izjemni primerki zbiralca Zmaga Tančiča. Mengeška razglednica - Pozdrav iz Mengša. Datuma tudi na hrbtni strani ni mogoče ugotoviti, vsekakor pa gre za razglednico Mengša iz prejšnjega stoletja...

Radomeljska razglednica ima letnico 1899. Morda je ravno ta najstarejša krajevna razglednica. Zgornja dva pogleda se še do danes nista dosti spremenila, spodnji - Grad v Volčjem potoku pa ne bo - kot kaže - stal nikoli več.

Trzinski pogled nazaj. Grad Jablje, trzinska postaja in pogled v vas. Datum na razglednici spodaj 12. maj 1900.

Domžale 1898. Slokarjeva hiša (zgoraj levo) današnja Kidričeva (Univerzale) desno in železniška postaja (spodaj), gledano približno z mesta, koder danes stoji LB banka Domžale.

Razglednica Domžal iz preloma stoletja. Tega posnetka doslej nismo poznali...

Predstavljamo storitvenika:

MIRO ROGOVIČ, servis šivalnih strojev, Mengeš, Veselovo nabrežje 12

Miro Rogovič je Mengšan pri štiridesetih desetletjih. Rojaki ga že poznajo kot zelo uspešnega serviserja smučarske opreme, smučil, vezi, saj je v preteklih letih celo servisiral smučil in opremo celo državnim smučarskim reprezentantom. Poslej se bo poleg tega že dokazanega uspešnega dela lotil še servisa šivalnih strojev.

»Pred dnevi sem sklenil pogodbo s Tehnunionom za servisiranje šivalnih strojev PFAFF, ob tem pa bom skušal odpraviti še vse pomanjkljivosti, napake in okvare na Singercah in drugih strojih«, pravi Miro Rogovič. »Gre za odpravo napak, zamenjavo izrabljenih delov in poškodovanega, za nastavitve, mazanje in čiščenje.

To velja tudi za šivalne stroje z najnovejšo elektroniko.

V Mengšu teh storitev doslej ni nudil še nihče. Posebna zanimivost pa je, da se bo Miro lotil obnove in usposobil za delo tudi zelo stare, dolga leta stoječe šivalne stroje, ko ne gre za industrijsko rabo. Takih strojev imajo ljudje še mnogo in časi so taki, da se bodo v marsikaterem gospodinjstvu spet lotili šivanja za lastne potrebe - če imajo tak star, venar še popravljen stroj.

Pa še nekaj je: Miro je pripravljen po stroj tudi priti na dom in ga (popravljenega seveda) pripeljati tudi nazaj! Le na njegov telefon se je treba oglašiti (061) 737 651.

Sicer pa je zima tu. Pred vrati je sneg, smučil, vezi in vse ostalo. Tudi tekaške in skakalne so vmes. Marsikatera drsna ploskev bo obnovljena, zbrušeni bodo robniki, nastavljene bodo vezi in impregnirana drsna ploskev z uvoženimi mažami Toko holmenkoln, popravljeno to in ono.

Splačalo se bo! Cene bodo konkurenčne. Če bo res, kar storitvenik obljublja, o tem pa potem, ko bomo njegove storitve preizkusili...

ERIKA GORJUP, cvetličarstvo, aranžiranje... Radomlje Škrjančevo 1

Erika Gorjup ni cvetličarka od včera. Že dolgo je, kar se je zaplala ljubezni do rož, cvetja, ustvarjanju lepih cvetnih aranžmajev. Pa je tako naneslo, da je pustila družbeno službo in se lotila cvetličarstva kot temu rečemo »na svoje«. Tako danes na znanem radomeljskem ovinku v naselju Škrjančevo najdete resnično lepo oskrbljeno cvetličarno. Česa vsega ne ponuja!

Dobili boste vse vrste rezanega cvetja, darilne šopke, pa poročne in namizne, žalne vence in vse vrste aranžmajev. Erika z veliko občutka opravlja dekoracijo prostorov avtomobilov, poskrbi za nasade, oskrbo grobov, dekoracije mrtiških vežic.

Erika cvetije na dom (če ni na drugem koncu sveta) tudi dostavi...

Moje geslo je kakovost, sodobna cvetličarska postrežba, najnovejši aranžmaji. Kakovost in še enkrat kakovost!

Zima 1987/88 je pred durmi:

Na Veliki planini - ceneje

Komunalno podjetje Kamnik, upravljalca žičnic na Veliki planini, se je pred novo smučarsko sezono odločilo, da bo ponudilo slovenskim smučarjem svoje terene po takšnih cenah, ki bodo še dosegljive širši množici slovenskih smučarjev.

Tako je omogočilo cenejši nakup smučarskih vozovnic v predprodaji do 1. decembra 1987 (izjema je smučarski sejem v Domžalah, ki bo od 4.-6. decembra 1987).

Po teh cenah - kot sledi - bo mogoče letos smučati na Veliki planini (glej razpredelnico) s takimi stroški:

PPREPRODAJA DO 1. decembra 1987

VRSTA VOZOVNIC	CENA ZIME 87/88	Popust za sejmsko prodajo ter sindikate	Popust za plačnike tistih, ki imajo na Veliki plan. kočjo in so plačali letni prispevek v celoti
— DNEVNA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - ODRASLI	6.000.-	4.500.-	4.000.-
— DNEVNA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - OTROCI DO 10 LET	4.000.-	2.500.-	2.000.-
— DNEVNA VOZOVNICA ZA SKUPINE - ODRASLI (naročilnica)	5.500.-	—	—
— DNEVNA VOZOVNICA ZA SKUPINE - OTROCI DO 15 LET (naročilnica)	3.500.-	—	—
— DRUŽINSKA VOZOVNICA (OČE, MATI, OTROK DO 10 LET)	14.000.-	—	—
— DRUŽINSKA VOZOVNICA - VSAK NASLEDNJI OTROK DO 10 LET	3.500.-	—	—
— DNEVNA VOZOVNICA BREZ NIHALKE	6.000.-	—	—
— POPOLDANSKA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - ODRASLI	4.000.-	—	—
— POPOLDANSKA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - OTROCI DO 10 LET	2.500.-	—	—
— 5-DNEVNA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - ODRASLI (s sliko)	21.000.-	—	—
— 5-DNEVNA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - OTROCI DO 10 LET (s sliko)	15.000.-	—	—
— 7-DNEVNA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - ODRASLI (s sliko)	30.000.-	—	—
— 7-DNEVNA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - OTROCI DO 10 LET (s sliko)	20.000.-	—	—
— SEZONSKA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - OTROCI DO 10 LET (s sliko)	50.000.-	35.000.-	30.000.-
— SEZONSKA VOZOVNICA ZA VES SISTEM - ODRASLI (s sliko)	100.000.-	70.000.-	65.000.-
— CELOLETNA VOZOVNICA PRENOSLJIVA ZA LETO 1988	200.000.-	150.000.-	120.000.-
— CELOLETNA VOZOVNICA ZA LETO 1987 - ODRASLI (s sliko)	160.000.-	100.000.-	90.000.-
— CELOLETNA VOZOVNICA ZA LETO 1987 - OTROCI DO 10 LET (s sliko)	70.000.-	50.000.-	40.000.-

PREDPRODAJA S POPUSTOM:

SKI EXPO Ljubljana 12.—15. 11. 1987

Smučarski sejem v Kamniku 13.—15. 11. 1987

Kranjski zimsko-športni sejem 19.—22. 11. 1987

Smučarski sejem v Domžalah 4.—6. 12. 1987

Ob tem velja pristaviti, da je edino Komunalno podjetje Kamnik sklenilo, da bo zagotovilo objavljene cene do konca smučarske sezone, česar pri ostalih smučarskih centrih letos niso zagotovili.

Stare Domžale v koledarju

Janez Sršen, domačin iz Stoba, sicer grafični obrtnik s proizvodnjo - papirno galanterijo in tudi knjigoveškimi storitvami, se je že pred časom lotil pogumne ideje: v koledarju prikazati nekatere motive iz starih Domžal, ki jih danes ni več. »Projekt«, če ga smemo tako imenovati, ni bil lahak zalogaj. K sreči ima Janez Sršen brata Marjana, amaterskega likovnega snovalca, ustvarjalca, sedaj živečega na Jesenicah, ki je pristopil k delu in v perisbi oživil nekatere motive iz starih Bernikovih knjig in tudi druge stare motive. 12 motivov - največ izmed njih oživlja staro Goričico - prinaša staro izročilo o stavbah, etnografskih objektih, kužnih znamenjih in podobnem. Pred nami oživi dvesto, tristoletna zgodovina starih Domžal, ki jih ne poznamo več.

Janez Sršen je izdelal dovolj stenskih koledarjev v večjem formatu ter darilnih map s koledarjem »Stare Domžale«, blokom in kemičnim svinčnikom.

Za zainteresirani posamezniki ali delovne organizacije jih lahko kupijo pri Mladinski knjigi, Veleblagovnici ali pri Janezu Sršenu v Stobu, Ljubljanska 15 (papirna galanterija).

Ostarek tabora na Goričici, prirejen za stanovanje J. Sime. Tako približno je bilo na Goričici še leta 1890.